

L'esquerrisme i la catalanitat

Com a catalanistes, doncs, hem de defensar la República i treballar per la victòria de l'esquerrisme, que si ens ha ajudat a conquerir la llibertat, ell i ningú més sinó ell ens ajudarà a consolidar-la.

STAVISKY HA MORT

(Continua a la pàgina 7, col. 3).

EI Consell d'ahir acordà deixar-los sense efecte

Cinquè. — Aprovar un Decret del Departament de Justícia i Dret deixant en suspens els concurs i oposicions convocats per a cobrir vacants de secretaris suplents de Jutjats Municipals, sempre que no haguessin començat a celebrar-se els exercicis, i no convocar exàmens per a aspirants a les places de Secretaris i suplents dels Jutjats Municipals, fins i tant la Generalitat de Catalunya no legisli sobre la forma de designació d'aquesta funció.

«Barcelona perd la seva vitalitat...»

...Però els barcelonins durant les passades festes han despesat més de quaranta milions de pessetes

Hem de creure, doncs, que la ciutat de Barcelona, acomiadant-se de la seva vitalitat, es diverteix depenent en coses superflues la misèria de quaranta milions de persones.

Juanes P. Sunyer	Manuel Granier Barrera
Juan Carlos Hunter	Manuel Guiser Vila
Enrique Domercq	Manuel Codo Roch
Antonio Santos Salado	Tomás Guimera Julia
Antonio Sureda	Manuel Marti
Miguel Angel Sureda	Manuel Muri Bances
Jaume Vachet Pallé	Antoni Oliva Oliver
Joaquín Vachet Sureda	Manuel Salas Esteluc
Fernán Borer Magn	Francesc Rosell Muntaner
François Sureda	Manuel Sureda Esteluc
Hilari Salvado Castell	Josep M. Masip Izabal
Vicent Bernades Bover	Ramon Janyas Vila
Domènec Pla Bover	Manuel Cortes Londo
Ramon Eroles Sureda	Manuel Cortes Escobar
Francesc Bover Eroles	Manuel Cortes
Antonio Bover Eroles	

CAMPANYA ELECTORAL D'ESQUERRES CATALANES

Llegiu, a la pàgina 8, la llista de les Oficines electorals i l'annunci dels actes que se celebraran avui

LES ACTES DE VALENCIA

Els radicals, republicans d'esquerra, conservadors i socialistes, derroten els agraris, populars agraris, i monàrquics per 129 vots contra 121

¿SERA CANVIADA
LA PENA DE
VAN DER LUBBE?

Berlin, 9. — Es rumoreja que Van der Lubbe veurà la seva pena comminada per 30 anys de treballs forçats. Sembla que s'han donat aquestes formes en aquest sentit al ministre d'Holanda a Berlín.

Es produrrà la crisi total al Govern?

Madrid, 9. — "El Socialista", ocupant-se de la situació política i de les dificultats que crea la demanda d'amnistia per part de les dretes que sostenen l'actual Gabinet, diu que és possible que, quan la pressió social i política sigui suficient, el Govern es veur obligat a cedir.

càrrec hagi pensat en la necessitat

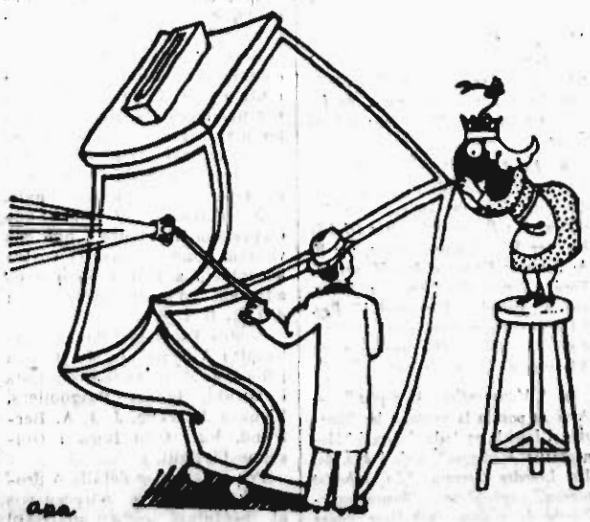
Govern de concentració republicana on el qual tinguessin cabuda tots els partits que contribuïren a l'adveniment del règim, l'heret del Socialista.

En aquest cas caldria dissoldre el Parlament, i el destí polític d'algun problema republicà el portaria a ésser constant cap del Govern en període electoral.

Es possible — afegeix — que temís el senyor Llerroux el plantejament d'una crisi parcial per por a que degeneri en un total canvi de Govern.

A la pàg. 3:
**"D'una Edat Mitjana con-
temporània", per Bellafila**

DESINFILAMENT

—No concorrenza: N. E. un forte rete on ce disegna i contorni

CRONICA DE LA POESIA

«Museu», de Josep M. López-Picó

per JOAN TEIXIDOR

Poesia sobre pintura. El passeig tindrà per paisatge una filera de sales amb les parets cobertes de pintures. El que ahir eren arbres, estels, rostres i cànecs, avui seran teles en les quals apareixeran una multitud d'èssers i d'objectes transfigurats, víctimes d'una metamorfosi novella, amb llur peculiar realitat. Eina ací res. No cal escandalitzar-se. La poesia roman intangible i una versos sobre pintors no pretenen cap intrusió. La pintura suggereix formes i no intenta envair un camp allí. Però si no es pot parlar d'invasions, es pot parlar en canvi de perilla. Crítica en vers, descriptiva, notes al marge. López-Picó els ha evadit i els seus epígrames tenen una qualitat pròpia i irreductible.

Aquest món de dues dimensions potser apareixeria mancat de possibilitats, trist i orbi, per qualsevol poeta que no fos Josep M. López-Picó. Crec simptomàtic que el món immòbil, amb una vida tan estranya i tan lleu, motiví un llibre del nostre llibre abstracte. Fidelitat a una línia resseguida continuament. Després de dificultats i perills. Gust del despullament encara. En «Museu» trobem la contenció característica del poeta; aquell gust per les arquitectures bastides amb matèries no moribundes; l'aparició dels àngels, l'absència de la carn i de qualsevol alenada massa viva. Gust per l'abstracte i la manca de tot element sensual expliquen la gran originalitat de la lírica López-Picó. Ens trobem davant del nostre poeta menys mediterrani. López-Picó apareix una mica deslligat dels

altres poemes catalans i la seva veu sembla eixir d'un país on els ulls no tenen davant seu un espectacle divers i incitant. Com a contrapès d'aquesta manca d'espectacle, la profunditat vertical d'aquesta poesia. Els successius despullaments de la poesia de López-Picó han motivat sempre un guany de fondària i de comprensió.

Aquests epígrames de «Museu» pertanyen al moment de l'oci. Continuen la línia secundària que va de «Epigramata» a «Assonàncies i evasions». Parèntesi en tot menor en l'obra lírica de l'autor d'«Epigramata». Abandonament dels grans temes; interval d'una vida que s'exigeix a l'èpica. El llibre comença amb un «Anti-llit», però potser replicaríem que en el llibre hi ha alguna cosa de «llit». Ràpid comiat després d'una presència efímera, anecdota gairebé inevitable. Aquest cansament que produeixen tots els museus motiva probablement la diversa qualitat dels epígrames. Assenyalant per la seva concreció i bellesa l'epígrama dedicat a «Reynolds».

Aquest compromís tancat de López-Picó amb ell mateix i que motiva el seu llibre anual, innegablement diversifica i enriqueix la seva obra poètica. Així cada nou llibre afegeix un matís nou que caldrà tenir en compte en la valorització total de la seva obra. «Museu», amb tota la seva intranscendència, conté, com tots els llibres de López-Picó, aquell punt de sorpresa i d'indit que el fa estimable. Representa un altre aspecte de la lírica López-Picó.

Els llibres nous

«Selecta de Lectures»

d'Artur Martorell (Gustau Gil, editor)

Aquesta nova «Selecta de lectures» és el primer volum d'una col·lecció de llibres de llenguatge dedicats als escolars i inspirada en un bon i sòlid criteri pedagògic. La tria és feta, més que amb el propòsit d'oferir una antologia literària, amb el d'imprimir a l'obra una unitat de tema i fer-la més didàctica. Així les composicions en vers o prosa lírica, que formen aquest primer volum, hi poden ésser aplegades sota la denominació general — que li dona el títol — de «les plantes, els animals, els elements». Si no és una antologia, però, cal dir que hi figuren els nostres millors poemes i prosistes, tals com Carner, Maragall, Verdaguer, Guerau de Lloist, Segarra, Garcés, Ruyra... No podem, doncs, exigir una major garantia literària.

Artur Martorell, amb les anàncies, glosses i exègesis que posa a cada un d'aquests textos, es proposa de fer comprendre als escolars el valor dels mots — sobretot en els sentits figurats — i de les imatges, del ritme i de la rima, oferir-los una lliça de correcció gramatical i de pura idiomàtica. La lliça no és, tanmateix, gens àrida. Animada amb suggestives observacions sobre el tema general del llibre — plantes, animals, elements — és ben captivadora.

L'obra d'Artur Martorell, tant com a instruir els escolars, ve a estimular llur gust per la lectura, a fer-los sensibles a l'emoció poètica. I no sols a l'emoció que es desprèn de la poesia pròpiament escrita, ans a la poesia del paisatge, a la poesia de la natura. Els ve a infondre o a desenrotllar, diríem encara, aquest sentit de la poesia que no tots els homes posseeixen i que proporciona als elegits els goigs més purs i desinteressats d'aquesta vida.

Hom pot afirmar que els escolars que hagin llegit aquest llibre parlaran i escriuran un català que farà enveja als àngels.

GER

Primer Concurs artístic organitzat per «Catalunya Ràdio»

La Direcció de «Catalunya Ràdio», desitjosa d'aconseguir que aquesta revista d'informació tècnica, literària i gràfica representi dins el nostre ambient cultural un exponent digne de la nostra terra, té en cartera la realització de diversos concursos. Per això convoca un concurs artístic, el qual es regirà per les següents bases:

1. «Catalunya Ràdio» concedirà un únic premi de cent pessetes al millor projecte de portada per a l'esmentada revista, que simbolitzi la radiodifusió catalana.
2. Aquest projecte, a dos colors, haurà d'ésser executat tenint en compte el format de la revista, el qual és de 29 X 21.
3. El projecte premiat serà publicat a partir de la primera revista del mes de febrer, i durant el temps que la Direcció de «Catalunya Ràdio» ho cregui oportú.
4. El concursant, per tot el dia 26 del mes que som, haurà de trametre els seus treballs, sense cap mena de signatura, i amb una plica closa que dugui el seu nom i adreça, a Ràdio Associació de Catalunya, Rambla dels Estudis, 8, primer, Barcelona. A l'exterior caldrà escriure: Concurs artístic de «Catalunya Ràdio».
5. Els noms dels senyors integrants del jurat qualificador seran coneguts en fer-se públic el llist.

EL CORREU D'AVUI

★ Tres poemes: Guerau de Lloist, Josep Carner i J. M. López-Picó han rebut en aquestes diades passades l'homenatge dels amadors de poesia catalana. Els tres llibres que els representen: *La muntanya d'omestats*, *El Veu encantat* i *Museu*, han estat abundantment sol·licitats a les nostres llibreries.

★ *Almanac de les lletres*. Ha sortit en gentil volum l'*Almanac de les lletres*, editat per la benemèrita Associació per la Cultura de Mallorca, any XIV de la seva publicació. Va dedicat a la memòria de Ramon Llull, el català immortal, i a la dels inicis

de la Renaixença. Conté treballs de Llongueres, Andreu, Sanja, (Lloist), Pons (Antoni), Aguiló, Colom, Roselló de Jorja Forteza, Marthe Ferrer, Tom i Marota, Enxaneta, Etxez, Guas, Roselló-Porcel, Verdader (Joanquim), Montaner, Galmés, Masseres, Sitjà, Serra i Pastor, Poma, Ràfols, Ferrà, Sureda, Roselló Ordinas, Llop i Roig, Roig i Arístides, Garós, Josep Carner, Ramon d'Ayres, etc. Una bella antologia — parcial, però — de les lletres catalanes.

★ Un diari: LA PUBLICITAT; un setmanari: MIRADOR; dos magazines: D'ací i d'allà; Espel. Protegiu la premsa catalana!

★ Vistes, a les Galeries Laietanes, una escatit exposició de vintells dels segles XII al XVIII i una col·lecció de peixos realitzats a base de fusta tallada amb incrustacions de llautó niquelat i coure galvanitzat. Tot força reeixit i molt artístic. I, encara, hem admirat uns quants vellers metal·litzats molt elegants de línies. Felicitem les germanes Sans Jordi per l'èxit assolit. Aquesta exposició serà oberta fins al dia 20 d'aquest mes.

★ «Anna Karenina». — És a punt de sortir, gràcies als benemèrits esforços de les Edicions Proa, la versió catalana, en 4 volums, d'una de les creacions més remarcables de Tolstoi, «Anna Karenina», que Andreu Nin ha traduït directament del rus. L'aparició d'aquesta obra, sense les mutilacions habituals de les edicions castellanes i franceses, ha d'ésser saludada amb joia i orgull per tots els amics de la literatura catalana.

★ Grau Sala. — Per al dia 27 del mes que som ha estat fixada la data d'inauguració de l'exposició de pintures d'Emili Grau Sala. Les qualitats de les seves obres i les tan combatudes condicions pictòriques del seu autor, deixen entreveure que aquesta nova mostra constituirà un esdeveniment.

★ Jaume Pla. — Amb uns dibuixos d'una gran sensibilitat debutarà molt aviat a la nostra ciutat aquest jove artista.

★ Març. — En l'exposició que prepara aquest pintor, els amants de les arts plàstiques tindran ocasió de veure superades les seves immenses possibilitats de què està dotat.

★ Antoni G. Lamolla. — Es tracta d'un jove pintor, del qual cal esperar molt encara, que durant la present temporada ens mostrarà les seves obres a la Syra.

★ Pidelaserra. — Ha estat ajornada per unes setmanes l'exhibició de pintura de Marià Pidelaserra, la qual s'havia d'esdevenir aquest mes.

★ Rebem per a la seva publicació la següent nota publicada: «Carta oberta. Sr. President de l'Ateneu Enciclopèdic Popular. — Ciutat. — Molt senyor meu: Amb sorpresa he vist el meu nom com a formant part del jurat d'un Concurs de Contes «Socials» que la vostra entitat organitza. Tota vegada que el vostre comissionat, malgrat les meves preguntes en aquest sentit, va amagar-me l'especial caràcter d'aquest Concurs, us prego que vulgueu prendre nota que no m'és possible acceptar aquesta designació. Atentament us saluda: Joan Minguet».

Llegiu demà, en aquesta secció

QUE PENSEN ELS JOVES? (Respostes a l'enquesta)

★ «La Nostra Terra», de Mallorca. Hem rebut, amb retard, el número corresponent a octubre. Molt interessant. Conté: *Virtuts de la paraula*, per M. Ferrà; *El Triangle Iluminat*, per Elvir Sanja; *Lletres de Barcelona*, per Maria Aiguader. Els llibres, Reculls de fora, Noticiari.

★ *L'olor i el rítm* titula Francesc Canyades el seu darrer llibre de versos que acaba de sortir. Un volum de 120 pàgines. Preu: 3 ptes.

★ *El llibre nou* de Joaquim Ruyra. El volum 3 de la Biblioteca «Non Esplet», de l'Editorial Barcino — aparegut aquests darrers dies — conté la darrera producció de Joaquim Ruyra: *Molíer i l'Escola dels Morits* (assaig crític sobre el teatre molieresc i traducció en vers de la sudita comèdia). És una edició en paper de fil, de 450 exemplars, destinada a exhaurir-se.

★ La famosa «Col·lecció Popular Barcino». — Els sis darrers volums d'aquesta utilíssima col·lecció enciclopèdica són: *Resum d'Història del Llibre*, per P. Bohigues; *Suïssa*, per F. A. Schmid; *Resum d'Aviació*, per M. Royé; *Resum de Literatura Russa*, per A. Peruchó; *Viatges d'Alí Bey*, VIII (Àrabia, primera part); *Viatges d'Alí Bey*, IX (Àrabia, segona part). A l'any veurà a adquirir-los!

★ «Monografies Mèdiques». — Aquí es posà a la venda, a les llibreries, el fascicle 73 de la Col·lecció «Monografies Mèdiques», amb l'obra del Dr. Leandre Cervera «La *Autismia normal*», amb algunes il·lustracions. També és a punt d'aparèixer dintre l'esmentada Col·lecció l'obra del doctor Josep Calicó, «*Els mètodes d'identificació personal*».

Acció Catalana Republicana

LES ELECCIONS MUNICIPALS

En nostre amic que volgué col·laborar a l'organització electoral de la Candidatura d'Independents Catalanes que lluitarà en les vint-i-cinc eleccions municipals de Barcelona-elit, és pregat de passar a inscriure's, per aquestes oficines centrals — Corta, 559, pral. — o per les entitats de districtes adherides a Acció Catalana.

ATENEU CATALA REPUBLICA DEL DISTRICTE VI

Carrer d'Aribau, 98, baixos

A tots els nostres amics que actuen en les passades eleccions, i encara no hagin passat a concretar llur col·laboració en les del vinent diumenge, els preguem que passin avui mateix pel nostre estatge, Aribau, 98, baixos, de vuit a nou del vespre i de deu a dotze de la nit.

Cal aquesta vegada, davant la transcendència de les vinentes eleccions, una organització modèlica, que s'ajusti fàcilment amb la vostra col·laboració. Formarem una àmplia intervenció per cada secció que ens permeti un control perfecte i segur, i simplifiqui les tasques de l'escrutini. Tassa senzilla, ara, amb la nova llei electoral vigent, que no admet rectificacions i esmentes, obliga al recompte per candidatures plenes.

O. R. B. I. S.

Obra de Relacions i Bescanvis Internacionals

En el moment en què Catalunya, amb l'Estatut, comença una nova època de la seva història, caminant vers la seva llibertat i afirmant la seva personalitat, obre espontàniament els braços a tots els altres pobles.

D'aquí, especialment, l'anhel de convivència i homogeneïtat intel·lectual dels catalans amb els ciutadans d'altres països residents a la nostra terra.

Així, «Palestra», organització de joventut catalana, que té per objecte la formació patriòtica, cultural i física de les noves promocions, sense distinció d'idees polítiques i religioses, ha creat, a fi de facilitar aquest acostament, una branca filial seva, però amb absoluta autonomia, anomenada Obra de Relacions i Bescanvis Internacionals (O. R. B. I. S.).

La dita filial facilitarà als ciutadans d'altres països, residents a Catalunya, l'aveniment de cooperar a aquesta tasca i d'aportar-li la seva contribució especial en benefici comú.

Poden ésser-ne socis els catalans i els membres de totes les nacionalitats, residents a Catalunya, sense distinció de sexes, llengua o religió.

Així, d'una banda, els catalans compliran amb el deure d'hospitalitat de fer agradosa l'estada a Catalunya als homes d'altres països, i O. R. B. I. S. organitzarà conferències, concerts, visites, excursions, etc., per fer-los conèixer aquesta terra.

D'altra banda, O. R. B. I. S. oferirà als hostes de Catalunya l'aveniment de poder fer conèixer als catalans llurs països, història, cultura, problemes actuals, etc., mitjançant tota mena de bescanvis culturals, artístics, etc.

La tasca d'O. R. B. I. S. no serà pas solament intel·lectual, sinó també esportiva, i així tots els seus membres podran participar conjuntament en excursions, campaments, pràctiques d'avinenta sense motor, etc.

Esperem que així O. R. B. I. S. establirà un millor coneixement mutu entre els joves de diverses nacionalitats, i que en fer-ho així servirem l'ideal superior d'acostar els homes, sense perdin cap de llurs peculiars característiques nacionals.

No dubtem que l'obra que emprenem us plaurà i que ens veureu honorats amb la vostra acoïlliment a la petició que us adreçem d'inscriure-us soci d'O. R. B. I. S.

Comitè Provisori: Ramon d'Abadal i Vinyals, J. M. Batista i Roca, J. M. Girona, Josep Cots i Girald, Ignasi Paigdollers, Richard J. Webb, J. J. A. Bertrand, Karl Otto Born i Giuseppe Civitelli.

Macià i Gacela

A NOGA TERRA, de Gacela, és que Gacela, que amb tot a propi els dolers i les alegries del català, plora amb Catalunya el gran cobdill, el bot de les llibertats catalanes, i demana als gacels les muntanyes d'olivi, gràcies d'èpica, per l'honor que venim l'esperit romàntic d'un poble gran i gloriós.

«Pel patriarcat, més enllà del bé i del mal, que sabé guiar una pàtria a la conquesta de la seva personalitat nacional; pel pelegrí que recorregué tota els camins del món, perseguit, exiliat, vexat, portant en els llavis tremuls el nom sagrat de la pàtria i al cor l'esperança de la seva llibertat; per un home idealista i generós, de figura trista, com el cavaller Alonso, de les gestes ideals, de les esperances abandonades de fe immarcescible, de lleialtat total».

Fa després un resum de les principals gestes de Macià, i afegeix en un altre article emocionant, sota el títol de «Catalunya en la mort de l'«llibertador»».

«Meravellosa espectacle el que ofereix Catalunya en la mort del seu gran home excepcional. Aconsolador, entenedor espectacle el del gran país mediterrani, en aquesta hora de menyspreu pels valors humans, d'exaltació de masses, extremisme d'emoció, tot sencer, davant de l'home que fixava en el seu cor i en el seu esperit, vi-bradores antenes de la més alta aspiració humana: l'aspiració d'ésser lliure».

«Grans pobles són tots aquells que valoritzen en vida i en mort llurs figures representatives; aquelles que recullen llurs anhel i llurs aspiracions i en fan d'ells un apostolat de llur vida. Poble capaç d'admirar, venerar i estimar un home superior és, potencialment, un poble d'homes superiors. Contràriament, el poble que manca d'aquesta sensibilitat és un poble d'ànimes mortes, d'èssers interiors, envejosos dels que s'enlairen per damunt del nivell vulgar».

Per això Catalunya és un gran país. Venera devotament les seves figures representatives. Les enlaïra per damunt del mal i del bé, els ret tribut, i així aconseguirà de tenir herois, màrtirs i apostòls, i per això en el concert de les nacionalitats lliberques Catalunya és una veritable potència material i espiritual. Per això, passi el que passi, Catalunya serà sempre Ella, no serà part de ningú sinó, que serà, per saber ésser diferent, unitat i personalitat existent. Catalunya mereix tenir homes de l'estirp de Macià. Cada poble té, exactament, el que mereix tenir. Ni més ni menys.

Déu ajuda Catalunya! Per bona, per generosa, per senzilla, per tota els seus fills, que els dona al·le en vida i que en l'hora de la mort té en vida els seus jardins florissants i florissants per fer coronar. Déu guï per camins de llibertat els seus fills bons i generosos, homes de bé, amb dons inextinguibles de gratitud!

Quin gran, quin invencible desig tenim d'ésser catalans!

Catalunya a Madrid

Angel Ossorio, a LA VANGUARDIA comenta en un article, bo i generós com tots els seus, els darrers incidents anticalatans a Madrid. Ba a dir, el «mori Catalunya!» del Congrés — que el cronista de «La Veu» oportunament distingeix, no va sentir — i les escenes d'igual significació en l'homenatge al mestre Arbós. En tots dos actes — remarca — es produí un resultat completament contrari al que hom esperava: així és, una reacció a favor de la «Catalunya republicana».

«Com canbiam los tiempos!» — pensava jo —, i si el doctor Robert levantara la cabeza! Hace pocos años, cuando encontraba expansión una antipatía irreflexiva a Cataluña, nadie salía a su defensa. Gracias que los catalanes mismos pudieran defenderse. Ahora, al discutirse el Estatuto, se dió el espectáculo más inesperado. Los diputados de Cataluña (con fino instinto político) no hablaron sino lo estrictamente preciso, y prefirieron dar a entender que entregaban su pleito a la justicia de los demás. No estaban dispuestos a porfiar, sino a dejar de relieve los motivos de su aspiración y la conducta de cada cual. Bastaba que la historia juzgase. Y, en efecto, los que defendieron su causa arrojando enojos e impopularidades, fueron uno de Alcalá, otro de Segovia, un palentino, un extremeño, algún hijo del propio Madrid».

Bien comprendo que abundan todavía los que tienen un concepto estrecho y arcaico del patriotismo. De la misma manera que no faltan en Cataluña grupos aferrados a un extremo separatismo. Ambas cosas responden a causas tan hondas y tan serias que para borrarlas totalmente habría que borrar la Historia. Pero las mayorías no van por tales caminos en uno ni en otro lado. Quieren paz, concordia y respeto mutuo; unión para lo común; libertad para lo diverso.

Las divergencias se acentúan en éstos, como en todos los grupos humanos, cuando faltan ideales superiores que sirvan de aglutinante; y se estiman hasta perderse cuando surge el motivo de tono mayor que exige poner en alto los corazones.

Hoy la República es ese ideal, ese motivo mayor. No importa que algunas de sus excrecencias sean ciertas y otras meramente imaginadas; ni que la República cometa errores y bordeos abismales. Lo interesante es que masas inmensas de castellanos y de catalanes tienen puesta en la República su ilu-

sonada fe, y ven en ella el seguro de la Justicia, de la Cultura y de la Libertad; que la cuidan amorosamente; y que se irritan ante la posibilidad de verla «marchada» o «derrotada». Por eso las muchedumbres catalanas vitorean a políticos del Cató y a las castellanas se enardecen cuando oyen un insulto a Cataluña.

Nada hay peor en el tratamiento de estos problemas, en que tanto influye el sentimiento, como andar con recelos, cicaterías y prevención. Dejemos todos fluir las ideas y ellas solas harán su labor. Busquemos nobles empresas que nos liberen de la mesquindad y del rebajamiento, pensemos en las grandes cosas que pueden hacer juntos todos los pueblos de España, persuádamonos de que ningún amor ha de ser impuesto por ministerio de la ley, fieros en las fuerzas del espíritu y del buen sentido, más que en las prescripciones de Gacelas y Boletines... y lo demás se nos dará por añadidura.

¡Ah! Pidámos también al cielo que, de vez en cuando, nos envíe un agresor injusto, porque él servirá a las mil maravillas para la compenetración de las almas».

La solidaritat del poble català i de la democràcia espanyola

El míting de la Monumental — afirma HERALDO DE MADRID — ja renou aquesta solidaritat.

«La Catalunya liberal i la España moderna forman una entidad sólida. Allí se inicia de nuevo el gran combate de las izquierdas para reconquistar los puestos que les corresponden en el Parlamento y otros organismos representativos del Estado, y que, por deficiencia de la ley electoral por una parte, y por otra por corrupciones de tipo caciquil, se fueron sustraídas. El acto de la plaza Monumental es la expresión de unión de representantes de grupos políticos de diferentes nombres, pero de un mismo espíritu. Existe en la nación, dispersa, una opinión gigantesca que reclama su derecho: la continuidad en el propósito esencial de la política que inauguró la República. Política que cree intereses para los más, en oposición a la corriente reaccionaria que pide amparo para los menos. Y los más son los desposeídos, aquellos a quienes el Estado exige toda cooperación para la riqueza nacional, y que han vivido siempre en el desamparo, de la tutela estatal; los que están en pacificación de sus espíritus con una legislación protectora.

Al fin se realiza la unión que «Heraldo» ha venido predicando. Contra la masa de las derechas organizada, podrá, dentro de poco, levantarse una fuerza arrolladora que sea garantía firme de la República.

Entre los organizadores de esa inteligencia izquierdista nos complacemos ver la figura de Indalecio Prieto. Su acertado instinto político le hace ver que es en la democracia donde pueden hacerse posibles las aspiraciones de carácter social. Su voz recia ha sonado al lado de la de los líderes de otros partidos.

Con el acto de Barcelona comienza una activa propaganda, de la que esperamos los mejores resultados».

Literatura

A RENOVACION — que alguna vegada s'havia d'ocupar d'alguna cosa de bo — Amichatis hi publica aquest boletí de Prudencio Bertrana:

«En Barcelona, en Cataluña, en España, tenemos a un novelista, mejor aún: un cuentista. Este cuentista se llama Prudencio Bertrana, y es un hombre rural, amigo de los bosques, de las carreteras, del campo libre. Como este cuentista se ha pasado años y años contemplando las maravillas del bosque, de las carreteras, del campo libre, ha sentido la necesidad de pintar, y pinta. «Ernestina», «Los náu-

fragos» y esos cuentos de la jorobada, la Santa, son hermanos de las narraciones de Daudet, de Guy de Maupassant. Prudencio Bertrana, como ellos, es un artista, es un artista como Eça de Queiroz, el portugués de las graciosas irreverencias.

Prudencio Bertrana es un hombre que siempre camina por las calles de la ciudad atorado por el peso de su pipa. Es también una pipa rural, catalana, que pende de sus labios con un aire de tristeza. Y, sin embargo, Prudencio Bertrana no es un hombre triste: es un hombre amargo. Es amargo como todos los que conocen las almas humanas, y para defenderse sólo cuentan con el arma de su honradez y su sinceridad.

Prudencio Bertrana es un esclavo de la literatura.

Prudencio Bertrana, en literatura, ha llegado a lo más alto, ha producido ya obras definitivas, eternas, inmutables.

Y, sin embargo, Prudencio Bertrana no puede vivir con ese desahogo de un príncipe literario ni como un alcalde rural literario. Su triunfo, en política, le hubiera dado miles; su triunfo, en el comercio, le hubiera dado miles; su triunfo, en la industria, le hubiera dado miles. Pero su triunfo ha sido en literatura, en literatura catalana.

Hemos visto a Prudencio Bertrana. Y hemos hablado:

— ¿Qué hace, Maestro?

— Una novela... para un concurso...

— ¿Usted, Maestro, a un concurso?...

Será el premio elevado...

— ¿Cál... Son cincuenta duros.

Y para tener cincuenta duros, Prudencio Bertrana, el Maestro, ha de enviar muchos cuartillos a un concurso...

Y por eso escuche tanto veneno en la ciudad, casi sólo veneno...

Tot això està molt bé. Unicament que Bertrana ja fa uns deu anys que ha deixat la pipa. Ara, per distreure's, rosteja bombons o terrassets de sucre. Potser per això no són solament metícles el que escup.

La radiodifusió i l'anticatalanisme

Royo Villanova, seguint des del diari llerrousià LA LIBERTAD les seves campanyes anticalatanes, s'ocupa de la radiodifusió a Barcelona i demana que sigui vigilada. Afirmar haver rebut cartes des de Menorca i d'espangols expatriats, planyent-se de sentir millor les emissions de Barcelona que les de Madrid, cosa que a Royo Villanova li sembla intolerable per la dignitat de la República, diu, de la monarquia:

«El problema es de grande y positiva importancia. Yo me permito llamar la atención acerca de él de mi querido amigo el ministro de Comunicaciones, cuya perspicacia le habrá puesto ya a estas horas al tanto de todos los asuntos de su departamento, y cuya diligencia patriótica encontrará seguramente ocasión y momento para recoger estas lamentaciones de nuestros compatriotas que viven lejos de la unidad geográfica peninsular. No ya sólo en homenaje a la importancia capital de la República, cuyos servicios todos no deben ser superados en ninguna otra parte del territorio nacional. Por puro interés patriótico y por elementales consideraciones de alta política, el Gobierno debe preocuparse de intervenir en este asunto. No haría nada de más como realizar una inspección continua y una intervención constante en la estación emisora de Barcelona, donde el himno republicano, liberal y español es substituido por «Els Segadors», con sus notas agresivas de odio a la nación española. No estaría de más vigilar las noticias que se transmiten desde Barcelona con la misma diligencia con que cortaron el hilo de mi discurso cuando estaba dando las gracias a mis amigos del Casino de Madrid.»

EL BARATO

Aquesta és una vertadera Realització de temporada!!

Totes les confections d'hivern amb REBAIXES sensacionals

Flassades - Edredons - Califes a preus sacrificadíssims

Panyos - Llanes - Asirakans Franel·les - Fantasies - Xeviot

i gran ioses partides de TROSSOS i preus de veritables rematada

LLIBRERIA CATALONIA RONDA DE SANT PERE, 3

OBRA NOVA Fira espiritual

per VIOR

Preu: 5 pessetes

La policia sorprèn una reunió clandestina d'agitadors extremistes

Es preparava en nou atar dels transports urbans

Ahí, a dos quarts de vuit del vespre, la policia sorprendé una reunió clandestina al bar "La Trankualitat", de l'Avinguda de Llairet, 67.

La policia ja tenia notícies que diversos individus, principalment els acompanyats de les companyies de tramvies i autobusos, estaven en relació amb elements extremistes d'altres poblacions i que volien per a avui provocar algun moviment i arribar a una nova vaga de transports urbans, emprant adhoc la violència. A l'efecte se citaren els principals delegats d'altres comarques per a la reunió que havia de tenir efecte a mitja nit a l'esmentat bar.

A aquest fi es reuniren al repetit local un gran nombre de persones que cridà l'atenció de la policia, la qual prengué militarment tots aquells voltants assetjant el local i la illa de cases així com totes les cases dels voltants, no permetent des del teatre Nou fins a l'altra cantonada que ningú transités per la vorera del bar.

Penetraren a l'estatge els agents i guàrdies de seguretat, armats, i van procedir a detenir els qui estaven allí reunits.

D'un a un foren conduïts a les camionetes d'assalt que hi havia preparades. Un cop els detinguts van ésser fora, la policia trobà escampats per terra una gran quantitat de cartons de la C.N.T., segells de cotització, llistes amb noms d'associats molt significats, així com altres llistes d'empleats dels tramvies i autobusos que treballen actualment, com també llistes domiciliàries.

Van ésser escorcollats tots els ali reunits, sense que els fos trobada ni una sola arma.

L'inspector de policia que manava les forces va observar que per una altra sortida fugia un dels que allí hi havia, i en ésser interrogada la mestressa, aquesta contestà que per allí no se'n podia anar ningú; però l'inspector observà algun moviment, i escorcollat el local, fou trobat un individu anomenat Vicenç Pérez, significat anarquista, el qual tractava de fugir per aquell lloc. Aquest Pérez havia estat detingut a la plaça de Catalunya, portant una bomba, i ara fruita de llibertat provisional. Li foren ocupades unes claus que, segons pròpia confessió, les hi havia donades la mestressa per tal que fugís per allí.

En vista d'això, es va procedir a la detenció de la mestressa Felisa Sistierra Homedes, la qual va passar a la Prefectura de Policia junt amb els altres.

El nombre total de detinguts és de 139 homes i la dona.

Entre els detinguts a Prefectura es començà a fixar-los i comprovar si són certs els noms que han donat. El resultat ha estat de trobar alguns elements als quals des de feia molt de temps hom cercava com a elements perturbadors. Alguns estan reclamats per diversos jutjats.

De moment es recorda que entre els detinguts hi ha Francesc Pellicer, que està reclamat per al pagament d'una multa de 20.000 pessetes que li va imposar el ministre de la Governació senyor Casares, amb motiu d'uns fets revolucionaris. També hi ha Urrea, un dels dirigents dels moviments de la darrera vaga de transports i el qual es considera com a principal promotor de tots els actes terroristes contra els autobusos i tramvies.

Urrea, ultra estar reclamat pels jutjats d'Albalade de Cinca, com a promotor dels fets sediciosos darrerament descabellats, i pel jutge de Girona per la trama de bombes a Palamós, pel qual delicte com es recorda a Horta foren detinguts diversos individus, entre ells dues dones.

Picorell, element molt significatiu, també era buscat amb molt d'interès per la policia i reclamat per diversos jutjats.

També hi havia entre els reunits algun element estranger de perill. Són van poder aconseguir l'empleat de la Telefónica i del Comitè del dit ram. Victòria Cervera Díez, argentí.

També ha estat detingut Josep Juan Domínguez de Aznascorral, reclamat pels jutjats d'Andalusia com un dels principals promotors dels actes anarquistes.

Entre els reunits hi havia el consorger del Sindicat del ram de la Construcció, un dels elements més perillosos de l'anarquisme local, que ha estat repetidament detingut.

Es creu que n'hi ha algun altre la personalitat del qual, de moment, no s'ha pogut comprovar per haver estat algun nom fals.

Van veure també entre els detinguts el redactor de "Solidaridad Obrera", Torroba.

Sembla que el principal objecte de la reunió, segons han declarat alguns que de moment no van poder posar-se en contacte amb els altres, era trair del que calia fer avui per aconseguir l'atur general en el transport urbà.

Sembla que la majoria d'obres són contraris a la vaga de transports.

Avui, dimecres, és el dia que els dirigents clandestins del ram de transports tenen a l'agenda per a declarar-se en vaga. Dies enrere, en comentar un manifest, també s'ha

desti, posat en circulació pel comitè de vaga del ram, assenyalàrem la data, que era avui.

L'ordre va circular al seu temps. Això no és obstacle, però, perquè hagi estat ajornada o potser suspesa, de moment.

Els tants realitzats aquests dies entre els obrers han posat de manifest la manca d'unitat que regna entre ells. Molts s'hi mostren francament contraris. Altres estan escarmentats pel fracàs sofert, i tenen por de tornar a fracassar. Alguns pensen, i ho diuen clarament, que en cas de secundar-la es podrien quedar al carrer. Entre els inspectors, caps de parada i de linia i vigilants hi ha gairebé unanimitat a no voler secundar-la. Queda un sector, el més intransigent, que és el dels simpatitzants o addictes a la F. A. I., el qual voldria anar-hi a pesar de tot. Però, almenys per ara, el seu propòsit no troba, per les raons esmentades, el necessari escalf entre la major part dels obrers.

Hi ha, altrament, una raó que pesa molt en l'ànim d'aquells. El propòsit, que ells veuen ferm, de mantenir als seus llocs els empleats que ingressaren a les Companyies de resultes del darrer conflicte. Aquesta vegada tenen la impressió que aquestes no estan disposades a prescindir-ne, com havien fet altres vegades, per tal d'admetre de nou els vaguistes acomiadats. I això els ha fet refredar. Així mateix, com la tolerància d'abans els havia fet envair, l'energia d'ara els acorbeix.

I així està la cosa. El fet, per altra part, que hom es dediqui a llançar líquids inflamables contra els autobusos, fa pensar que, probablement, en comptes d'apellar a la vaga per aconseguir el reingrés dels obrers acomiadats, adoptin la tàctica del sabotatge.

Es detingut el famós anarquista Carbó i se li ocupa una nodrida documentació

Des de fa alguns anys que la policia seguia els passos d'un element que considerava perillós, i sobre el qual darrerament es rebieren ordres dels jutjats de Palamós i de Saragossa interessant la seva captura per estar reclamat pels tribunals d'urgència d'aquelles poblacions, per suposar-lo un dels principals complicats en els successos anarco-sindicalistes del mes passat.

L'individu que es buscava era Eusebi Carbó i Carbó, molt conegut per la policia, però el parador del qual no es trobava.

Darrerament hom sabé que Carbó rebia, amb una altra nom, correspondència en una casa del carrer del Nil.

La correspondència venia tota de l'estranger, i per tal d'aconseguir la seva detenció, puix que per ésser un element acostumat a despistar els ardis de la policia no seria feina fàcil, fou dispost que un agent disfressat de repartidor de telefonemes es personés a la casa del carrer del Nil amb un telefonema urgent per a lliurar a E. Carbó i Carbó.

Efectivament, un dels agents de la brigada social es va personar en aquella casa i fou rebut per un subjecte estranger i per la propietària del pis, la qual va voler recollir el telefonema urgent, però el fíngit repartidor va voler, seguint ordres que la Companyia els té donades, lliurar personalment el missatge.

Després d'una breu conferència entre l'estranger i la dona van decidir acompanyar el repartidor a una torre del carrer Ramon Albó, número 13, situada al barri de Santa Eulàlia de Vilapiscina, i allí es va presentar el Carbó autèntic a recollir el telefonema.

Aleshores, essent reconegut el Carbó per l'agent, malgrat del temps transcorregut i haver desfigurat la seva cara amb els anys i el pèl canós i estar més gros que en la fitxa que consta a la Prefectura, l'agent es va donar a conèixer i va procedir a la seva detenció.

L'estranger que va acompanyar l'agent, en veure que havia caigut en una trampa, es va fer escapolí ràpidament sense que se'l pogués detenir.

Carbó fou conduït a la Prefectura de Policia, on ha quedat incomunicat. La casa on habitava Carbó estava ben moblada i tenia un despatx molt ben muntat, amb màquines d'escriure, telèfon i un arxiu complet de tot quant escrivia i allí es rebia.

La policia s'ha incautat de la documentació que demostra la relació que té el detingut amb tots els elements anarquistes del món.

Entre la documentació trobada figuren cartes de França, Argentina, Perú, Itàlia, totes elles relacionades amb futurs moviments socials.

També hi ha una extensa documentació i còpies de cartes canviades amb elements de Cuba que tracten pas per pas de tots els moviments

Esquerres Catalanes

Hom fa avinent als simpatitzants i militants de la campanya que han quedat instal·lades les Oficines electorals següents:

OFICINES CENTRALS: Fontanella, 15, principal. - Telèfon 24623
HORES D'OFICINA: De 10 a 1 matí i de 4 a 9 de la tarda

OFICINES DE DISTRICTE

Districte I
Ateneu Nacionalista Barcelona Vella, Bellefilla, 3, primer.
Acció Catalana de la Barceloneta, Sant Miquel, 3.

Districte V
Acció Catalana Republicana (Oficines Centrals), Cortes Catalanes, 589.
Centre Republicà Català, Carme, 44.
Centre d'Esquerres, Sant Gil, 3.
Ateneu Obrer d'Esq. Rep. Riera, 34.
Partit Nacionalista Rep. d'Esquerres, Santa Anna, 2, segon.

Districte II
Ateneu Nacionalista "Llibertat", Creu dels Molers, 20.
Centre d'Esquerres Republicana de Catalunya, Francesc Llairet, 124.
Esquerres Republicana, Tapioles, 27.
Esq. Republicana, Barriada de Port. Esq. Republicana, Barriada Francesc Ferrer.

Districte III
Acció Catalana de Sarrià i Bonanova, Plaça Consell de la Vila, 3.
C. Català de Sarrià, Angel Lloreda, 1.
Esq. Republicana, Doctor Ibáñez, 2.
Esquerres Republicana Sant Gervasi, Avenir, 134.
Ateneu Nacionalista de la Bonanova, Sant Gervasi, 103.

Districte IV
A. Catalana Republicana del Dte. IV, Baix de Sant Pere, 80.

Districte VI
Ateneu Nac. Baix de Sant Pere, 42.
Ateneu Republicà, València, 310.
Casal d'Esq. Estat Català, Cortes Catalanes, 627.
Centre Catalana d'Esquerres, Rambla de Catalunya, 6.

Districte VII
Casal d'Esq. Estat Català Host. Consell de Cent, 33.

Districte VIII
C. Catalana Republica de Gràcia, Salmeron, 114, pral.
Ateneu Federal, Planeta, 15.
Centre d'Esquerres Republicana, Torrent de les Flors, 16.
Centre d'Esquerres Republicana Camp d'En Grassot, Roger de Flor, 281.
Germ. Catalana, Santa Agueda, 140.
Centre d'Esq. Republicana de Vallcarca, República Argentina, 236.
Casal d'Esq. Estat Català, Rambla del Prat, 2.

Districte IX
Delegació del Dte. V, Hospital, 110.

Districte X
A. Catalanista Republica de S. Martí, Plaça Font i Saguer, 3, primer.
Centre C. Republica de l'Poble Nou, Passeig del Triomf, 70.
Casal Català d'Esquerres del Poblet, València, 458.
Agrupació d'Esquerres del Poble Nou, Lluïll, 218.
C. Català d'Esq. del Clot, Clot, 72.
Casal del Poble de Somorrostro, Somorrostro, 17.
Ateneu Nacionalista del Poble Nou, Pallars, 154.
Centre d'Esq. Rep., Pere IV, 263.
Partit Nacionalista Rep. d'Esquerres, Delegació del Dte. X, Passeig del Triomf, 72, pral.

Districte XI
Delegació del Dte. VIII, Còrsega, 139, pral.

Districte XII
Delegació del Dte. IX, Xifré, 13.

Districte XIII
Avenç Obrer Català, P. del Comerç, 3.
Casal Català Martinenc, Rogent, 84.
Centre d'Esq. Rep., València, 387.
Ateneu Rep. Federal, Castillejos, 390.
Ateneu Rep. d'Horta, Horta, 45.
Ateneu Rep. Català de les Carolines, Estadella.

Districte XIV
Ateneu Rep. Català de les Roquetes, Joaquim Valls, 15.
Casal Federal del Guinardó, Avinyó, 57.
Esq. Republicana del Camp de l'Arpa, Muntanya, 57.
Esq. Republicana de Can Baró, França, 20.
Esq. Rep. del Barri de la Prosperitat, Casal Nac. Sagrerenc, Sagrera, 221.

Districte XV
A. Catalanista Republica de S. Martí, Plaça Font i Saguer, 3, primer.
Centre C. Republica de l'Poble Nou, Passeig del Triomf, 70.
Casal Català d'Esquerres del Poblet, València, 458.
Agrupació d'Esquerres del Poble Nou, Lluïll, 218.
C. Català d'Esq. del Clot, Clot, 72.
Casal del Poble de Somorrostro, Somorrostro, 17.
Ateneu Nacionalista del Poble Nou, Pallars, 154.
Centre d'Esq. Rep., Pere IV, 263.
Partit Nacionalista Rep. d'Esquerres, Delegació del Dte. X, Passeig del Triomf, 72, pral.

Districte XVI
Delegació del Dte. XI, Còrsega, 139, pral.

Districte XVII
Delegació del Dte. XII, Còrsega, 139, pral.

Districte XVIII
Delegació del Dte. XIII, Còrsega, 139, pral.

Districte XIX
Delegació del Dte. XIV, Còrsega, 139, pral.

Districte XX
Delegació del Dte. XV, Còrsega, 139, pral.

Districte XXI
Delegació del Dte. XVI, Còrsega, 139, pral.

Districte XXII
Delegació del Dte. XVII, Còrsega, 139, pral.

Districte XXIII
Delegació del Dte. XVIII, Còrsega, 139, pral.

Districte XXIV
Delegació del Dte. XIX, Còrsega, 139, pral.

Districte XXV
Delegació del Dte. XX, Còrsega, 139, pral.

Districte XXVI
Delegació del Dte. XXI, Còrsega, 139, pral.

Districte XXVII
Delegació del Dte. XXII, Còrsega, 139, pral.

Districte XXVIII
Delegació del Dte. XXIII, Còrsega, 139, pral.

Districte XXIX
Delegació del Dte. XXIV, Còrsega, 139, pral.

Districte XXX
Delegació del Dte. XXV, Còrsega, 139, pral.

Districte XXXI
Delegació del Dte. XXVI, Còrsega, 139, pral.

Districte XXXII
Delegació del Dte. XXVII, Còrsega, 139, pral.

Districte XXXIII
Delegació del Dte. XXVIII, Còrsega, 139, pral.

Districte XXXIV
Delegació del Dte. XXIX, Còrsega, 139, pral.

Districte XXXV
Delegació del Dte. XXX, Còrsega, 139, pral.

D'una Edat Mitjana contemporània

Va haver-hi un temps que els pobles aspiraven (o almenys ho feien) a l'Edat Mitjana. Avui, hi ha escriptors polítics i líders empírics de l'economia que parlen d'un retorn d'aquella època celebrada de Walter Scott a Verne, de Le Play a Chesterton. Probablement a Barcelona hi ha alguna repercussió d'aquelles enyorances. I no sé pas perquè, si, aï, amb quatre passes, us podeu endinar en el segle que us convindrà. Igual que en una ciutat excavada, en la nostra ciutat vivent' les edats se superposen; i a Barcelona tenim de tot. És clar que ningú no va amb una calça verda i una de vermella (i encara això no m'estranyaria pas per part d'una diàfressa, d'un home-anunci, o d'un parat professional amb el gení dels efectes patètics); ni les torres on viu la gent tenen res de fortificades; ni ningú, llevat dels bombers, no es posa l'elm en sortint de casa; ni els "grooms" del cafè, descendents dels patges, no van com farien tan bonic, amb una ploma al cap. Però ultra carretons negres i pudents (car l'Edat Mitjana era un temps que, deixant de banda d'altres característiques glorioses, no olorava prim), tenim institucions ben arrelades que tornen els àmbits ciutadans més guardats de senys lluminosos i columnes anunciadores en escenaris d'aquella època. Tenim un assortiment considerable de bandits i de capítols, per als quals aquest país nostre (com diria el poble) és Andorra.

Ja m'ha passat més de quatre vegades això de refiar-me d'indíex i parances de progrés, que en acabat van dant una mena de tomb, i ens remediavitzien. Els ferrocarrils (i potser aviat els avions) serveixen per a portar-nos mutilats gemegadissos, gitanes pronosticadores, vidues amb nombrosos fills pobtums o bé llogats, i errants trobadors miseriosos. L'anarquia, que va començar com una individualíssima totalització romàntica del segle XIX, ha acabat en colles bandoleres, que haurien de portar, si més no, aquells barretets de forma cònica que feien tanta il·lusió. Tinc la idea que si alguna vegada triomfés ací el feixisme, el comunisme o bé aquell paradís dels tècnics que diu que preparen al Nord-Amèrica, aquests moviments acabaran organitzant Jocs Florals o bé fires pòstes a l'Est de la de Sant Ponç.

El mal està en què per poc que s'accentui aquest respecte amorós de les supervivències, acabarem per donar la impressió d'un poble deslligat. Barregem massa les últimes modes amb les xacres de l'any de la picor. Un dia o altre, és clar, ens haurém de decidir. O cantar balades i lais, beure hidromel i portar gorres d'ell i sabates llarguerudes, o bé conseriar l'aeròdrom i seguir escoltant pacientment els anuncis de la T. S. F., i preferir a tot altre el concert, imitat del jazz, de les botzines impacients quan hi ha un embús en la circulació. Perquè, vaja, aquest garbuix d'ara crea mil dissonàncies doloroses.

No la pas gaire que jo era en un hotel barceloní amb ascensor, i telèfon a totes les cambres, i habitacions tan modernament acurades, que en poden netejar el sostre i les parets amb una manguera. I no obstant, tot i la meua satisfacció per aquells avantatges, tot i que la casa és governada per excel·lents persones, tinc por d'haver-hi deixat una certa impressió de ferotgia, per la meua incompatibilitat amb certes deixes venerables de l'Edat Mitjana (perquè no cal dir que els que acabem per prendre un determinat, de moment passarem per gent sense cor). Que jo hi retirés tard, aquest a Barcelona, no era sinó natural; però aquell poc que ja m'hauria plagut d'esmerçar-lo dormint, Malauradament, hi havia en les immedidacions de l'hotel galls vigorosos que, enganysats per la vaga claror nocturna del cel barceloní, cantaven durant la nit, semblants en això (i només que en això) al pòtic rossinyol. La meua cara, en llevant-me, suggeria falsament que jo eixia d'una orgia. Les meves primeres passes eren fluctuants, i aquell balbucar de vengut també devia resultar un indici esgarriador.

Un dia, a l'hora de dinar, em demanaren indicacions per al menú "menú". I jo vaig contestar, ho confesso, amb una veu rauca de malvestat:

—Mitja dotzena de galls d'aquells de la nit.

I el pobre cambrer per poc no fa un xiscle. Després va resultar un sindicalista que no creia en Déu, però que feia pessetre.

BELLAFILA

Un timo nou

La història de l'«aviador argentí»

Fa algun temps que un individu es dedicava a visitar les persones que podia saber que projectaven traslladar-se a l'Argentina i s'oferia a negociar-los el despatx de tota la documentació necessària per a emprendre el viatge a un preu inferior al que en realitat havia de costar-los.

Així que aquest individu aconseguia que li fossin acceptats els seus serveis demanava diners a compte per tal d'atendre el pagament d'algun o alguns dels documents de què calia que el seu client es proveís.

També aquest individu, que es deia aviador, fingint tenir en projecte realitzar un "raid" a Amèrica, per a la qual cosa anava a construir un aparell especial, visitava persones aficionades a l'aviació i fingint-se amic d'un conegut aviador català demanava auxili per tal d'aconseguir portar a la pràctica el seu pla.

Per inspirar confiança a les persones a les quals es dirigia la enyanyava un resguard falsificat del Banc d'Espanya pel qual apareixia com a titular d'un dipòsit de 170.000 pessetes, les quals deia que era el capital inicial per a la construcció de l'aparell i realització del "raid".

La policia va assabentar-se de les gestions del dit aviador, i sospitant que es tractava d'una nova modalitat d'estafada, començà les seves recerques per esbrinar el que hi havia de cert en allò que deia el dit individu.

Els treballs realitzats per la policia no trigaren a donar per resultat aclarir l'engany del fingit aviador.

Ahí al matí es procedí a detenir-lo al carrer d'Aray, 5, tercer pis, quarta porta, domicili de l'artista Kety Romner, amb la qual vivia.

El detingut va manifestar anomenar-se Charles Albert Sarmiquet, de trenta-vuit anys, natural de Buenos Aires i d'ofici aviador.

En ésser interrogat va confessar que en la seva vida havia posat a dirers i que el resguard que tenia era fals i que l'utilitzava per tal d'inspirar confiança a les persones a les quals es dirigia demanant diners per a dur a terme el seu fantàstic "raid" que deia tenir en projecte i la construcció d'un avió especial per a aquest fi.

Sembla que el detingut d'una vida silenciosa i que feia víctima dels seus malfactors la dona amb la qual vivia.

Envieu les notícies en català!

Campanya electoral d'Esquerres catalanes

AVUI, a les deu del vespre:
GRAN MITING
al Centre d'Esquerres Republicana de Catalunya del districte III (Les Cortes)

Oradors:
Antoni Vilalta i Vidal
Marià Martínez Cuenca
Josep Escofet i Andreu
Eduard Ragasol
Jaume Aiguader
Joan Puig i Ferreter
Ventura Gassol

AVUI, a les deu del vespre:
GRAN MITING
al Cinema Marina (Barceloneta)

Oradors:
Narcís Guerra
Ricard Altaba
Hilari Salvador
Emili Granier-Barrera
Pere Domingo
Jaume Aiguader
Martí Barrera
Lluís Companys

La Lliga i el monument a Guimerà

Per tal de trair del projectat monument al malaguanyst dramaturg Angel Guimerà, de les quantitats recaptades entre tots els ciutadans en foren dipositaris els senyors Güell i Duran i Ventosa, de la Lliga Regionalista, i com sigui que els dits senyors no n'han parlat més, són convidades totes les entitats, pensin com vulguin en matèria política o social, al canvi d'impressions que tindrà lloc demà, dijous, a les deu de la vetlla, al local de "Patria Nova", Bonavista, 39.

La documentació trobada serà oberta a un minucios estudi. Actualment Carbó era el secretari de l'Associació Internacional de Treballadors a la secció Ibèrica. Era corresponent a Barcelona del diari madrileny "C. N. T.". Els membres de les cartes ocupades porten: "El Secretariado Ibérico de la A. I. T."

Llegiu tots els dijous "MIRADOR"

Els adroguers i el llaude del Conseller de Treball

Les entitats patronals del ram de l'Alimentació representades en el Jurat Mixt del Treball en el Comerç, comuniquen als seus socis que, amb la conformitat absoluta dels vocals patrons del dit Jurat Mixt, han presentat els oportuns regusts contra el llaude que varia les seves condicions de treball, fonamentant-se en què el pacte que li serveix de base fou trencat per la dependència i incomplicitat pel Conseller del Treball, pel qual motiu al seu dia fou denunciat pels patrons.

De conseqüent, mentre no es resolguin definitivament els recursos es fa avinent a tot el somer del dit ram que subseguir les normes de treball en l'entorn al llaude, però no cal oblidar que els empleats i dependents no poden treballar més de vuit hores.

De conseqüent, mentre no es resolguen definitivament els recursos es fa avinent a tot el somer del dit ram que subseguir les normes de treball en l'entorn al llaude, però no cal oblidar que els empleats i dependents no poden treballar més de vuit hores.

BARCELONA AL DIA

FULL DE DIETARI

L'immortalitat dels problemes

Es difícil de modernitzar les ciutats de manera que els avantatges que hi guanyen no esdevinguin minuts o destruits pels inconvenients que fa sorgir cada reforma.

Amb excel·lent intenció, els directors del tràfic van concentrar a la Ronda de Sant Pere la desembocadura d'una colla de línies de tramvies descendents: els 37, 38, 39, 60 i potser me'n deixen. Instantàniament va millorar el funcionament de la cruïlla Cortis-Passeig de Gràcia i el del carrer de Fontanel·la, on impera la direcció única en tota la seva puresa.

Però ara resulta que els tramvies que s'aglomeren a la Ronda de Sant Pere entre Urquinaona i Plaça de Catalunya formen un garbuix important. Els tramvies—pobres!—no poden, com els automòbils, sortir del rengle i aprofitar el senyal lluminós favorable tan bon punt s'ha encès. No. Els han d'anar passant d'un a un. I si, com ocorre sovint, quan s'encén el llum verd hi ha un 37 o un 38, o un 39, fletgint 29 que és a darrera ha de carregar-se de paciència per esperar que els vells de colors, amb llur joc successiu, vagin donant sortida als vehicles que té davant. De vegades, si la sort té un dia de ràbia i s'encen en les seves víctimes, veiem que alguns tramvies passen cinc i sis i set minuts en una expectativa força incòmoda. Parlo dels tramvies en sentit metafòric, és clar; els tramvies, al capdavant, entitats inerts, no pateixen gens. Els qui s'irriten i s'impacienten són els conductors i els passatgers.

Paciència! Comiat i debatut, és clar: paciència. La vida en totes les seves èpoques topa amb incomoditats i resistències. I tot el delit revolucionari del senyor Vachier no pot resoldre els problemes antics sense succeir-ne de nous. Com els metges novíssims, malgrat llurs grans descobertes en el ram del diagnòstic i de la terapèutica, no poden tampoc adobar el cos humà per una banda sense que cuiti a espallar-se per una altra.

"La vida és a penes suportable"—dels algun pensador d'altres segles. Molt ben dit aquest "a penes" s'entén i potser obtenim alguns resultats en aquest sentit. Però no fóra estrany que el nostre delit en tots els ordres no fos sinó una feina de transportar problemes d'un cantó a l'altre sense resoldre'n cap del tot.

Però si és així val més no pensar-hi. I anar fent.

Carles SOLDEVILA

El Carnaval d'enguany

Nota del Comitè Pro-Carnaval

Com cada any en arribar aquest temps, la ciutat de Barcelona es prepara per celebrar dignament les festes del Carnaval. De mica en mica, hom ha procurat reduir i anular el mal gust i les grogueries, que convertien els carrers de la nostra ciutat en fàcils llocs d'exhibicions poc-soltes, aconseguint finalment que les festes es concentrassin, gairebé d'una manera única, al lloc assenyalat on es descabellava la ja tradicional Rua barcelonina, en la qual abunden sempre en gran nombre les belles carrosses adornades artísticament.

Però això no era encara prou. Calia que les festes del Carnaval, a Barcelona, ocupessin el lloc que a la nostra ciutat correspon entre les altres festes que dins del mateix caràcter celebren moltes ciutats europees. Convenia que la nostra Barcelona aportés a aquesta manifestació joiosa i frívola un alt exponent d'art, de bon gust, d'esplendidesa i de vitalitat sempre renovada i augmentada. Enguany, potser més que els altres, cal que tots els barcelonins, dintre les nostres possibilitats, col·laborem a l'èxit de la festa. Pensem que, ultra l'increment del turisme i la riquesa que pot proporcionar a la ciutat de Barcelona un Carnaval ben organitzat i unes festes del Carnaval hàbilment anunciades, es compten a milers els obrers que esperen aquestes festes i els actes a què donen lloc, com un pretext benvingut per a poder guanyar alguns diners que els ajudi en la lluita per la vida. La col·laboració de tots els ciutadans farà que Barcelona reformi, una vegada més, la justa fama de gran ciutat que gaudeix a Espanya i a l'estranger. Tot divertint-se, els barcelonins tindran en elles un motiu per donar ocupació als innombrables treballadors de les indústries que produeixen els articles de màxim consum en aquestes festes, així com els cotxers, xofers, sastres, modistes, hotelers, confeters, etc., etc., que amb la Rua d'enguany esperen poder atenuar en el que possible sigui les conseqüències de la crisi mundial, que també avui deixen sentir-se a casa nostra.

Envieu les notes en català!

NOTICIARI

VIDA SOCIAL

ELS TRIBUNALS

Servei Meteorològic de Catalunya

SITUACIÓ GENERAL ATMOSFERICA D'EUROPA A LES SET DEL DIA 9 DE GENER DE 1934

El règim anticiclònic dels països occidentals d'Europa es desplaça cap al nord-est per a donar pas a una depressió baromètrica que, procedent de l'Atlàntic septentrional, avança cap a Europa en conseqüència, entre les Açores i les Illes Britàniques s'estableixen vents del sud-oest, que produeixen un lleuger augment de la temperatura.

ESTAT DEL TEMPS A CATALUNYA, A LES VUIT

Domina el bon temps, amb sol, excepte a Camarasa i a Sabadell, on hi ha boires.

El vent és del sud-oest i el fred encara és intens a l'interior, puix que s'han registrat mínims de 5 graus sota zero a Ribes i 6 graus a Sant Julià de Vilatorrada, a Sabadell i a la Pobla de Segur.

El gruix de neu a Noya de 1900 metres, i la temperatura mínima de 5 graus sota zero.

(Les observacions del temps a Barcelona, a les set, van a la capçalera de la primera pàgina.)

Es fa avinent als socis de l'Orfeó Gracienc que el dissabte vinent, dia 13, a les deu de la vetlla, tindrà lloc al local social de la dita entitat l'Assemblea general ordinària corresponent a l'any 1934.

ELS CONSELLS DEL METGE

Examineu la vostra salut

"Per què?—diren sens dubte—si la meua salut és perfecta". Això no pot saber-se mai. I encara quan, efectivament, així fos, sempre convé examinar la salut, si és té, per a conservar-la, i si per desgràcia s'ha perdut, per a recuperar-la novament.

Doncs, què? No feu tots els matins a l'hora de la "toilette" un examen detingut del vostre aspecte? No procureu (sense cap vanitat) semblar el millor possible?

Segurament hauréu de confessar que sí.

I no creieu que així com, més per costum que per presumpció, us pareu a mirar el vostre rostre, les vostres faccions, el vostre aspecte general, caldrà adquirir l'hàbit d'observar cada matí, els vostres orins, el vostre aï, les vostres energies, el vostre son?

No creieu que una màquina tan meravellosa com la del vostre organisme val la pena de dedicar-li tots els dies uns moments?

Què pensariu d'un mecànic que sense examinar l'engranatge del seu aparell, sense verificar el mecanisme, el posés en marxa i esperés per observar-lo que durant el seu funcionament es trenqués una peça o s'espallés una de les seves parts?

Cregueu, amic. Feu-vos, en llevar-vos tots els dies aquestes preguntes: Com he dormit? Quin aspecte tenen els meus orins? Com va el meu vigor?

I sobre tot Urodonalitzeu-vos cada matí i així podreu afrontar sense cap perill la lluita del dia i quedareu immune contra l'artritis.

Assabenteu-vos dels beneficis de l'Urodonal, comprovats pel reputat Professor Dr. A. Vila Coró, de la Facultat de Medicina de Barcelona, quan diu:

"Usant l'Urodonal en múltiples i variats casos produïts per l'artritis, he obtingut resultats sorprenents, així com curacions admirables."

Demaneu als Laboratoris de l'Urodonal, Apartat 718, Barcelona, el llibre del doctor Dumas "La Medicina del Hogar", que gratuïtament us serà facilitat. En ell veureu tot allò que interessa a la conservació de la salut. No oblideu que home previngut val per dos.

CALEFACIÓ IDEAL
ESTUFA J. M. B.
VALENCIA, 248 - Telèfon 73016

El Club Femeníl d'Esports, en Junta general ordinària celebrada el dia 7 de l'actual, davant la dimissió presentada amb caràcter irrevocable de les components de Directiva i dels Departaments, va elegir les següents senyores: Directiva: presidenta, Maria Teresa Vernet; vice-presidenta, Carme Badia; secretària general, Enriqueta Montoro; vice-secretària, Aminda Valls; tesorera, Trinitat Altaba; comptadora, Mercè Núñez; arxivera, Anna Valls; vocals, Victòria Altaba, Mercè Mirasol, Dolores Valls, Mercè Trias, Concepció Fronjó i Dolores Soler. Departament d'Acció Social: presidenta, Dolores Soler; secretària, Mercè Biliburina; vocals, Magda Marsà, Concepció Fronjó, Pilar Samó i Concepció Albert. Departament d'Esports: presidenta, Victòria Altaba; secretària, Maria Morros; vocals, Isabel Moló, Ral-

monda Laurent, Maria Lluïsa Urruticoechea i Rosa Pinyol.

Els que tinguin joies empenyorades a la Caixa d'Estalvis i Mont de Pietat (Central) les dates de renovament o empenyorament de les quals siguin anteriors al 31 de març darrer inclusivament, són avisats que en la subhasta pública que se celebrarà en aquest Mont de Pietat el dia 13 de gener es procedirà a la venda de les penyores dels préstecs número 26.574 al 100.000 i de l'1 al 26.547 que no hagin estat prorrogats, desmenyorats o venuts anteriorment.

Per un error d'informació diguérem diumenge que foren detinguts Francesc Barrabés i Joan Soler, perquè volien entrar en una tenda de queviures que estava embargada, fent-se passar per agents de l'Executiva, essent així que si hi entraren fou en ús del seu perfecte dret, ja que són depositaris judicials dels béns embargats que hi ha dins d'aquell establiment.

Pels centres oficials

GENERALITAT

Presidència: Visites.— Ahir al matí el senyor Companys va rebre gran nombre de visites, entre elles la dels representants del Patronat de la Universitat, senyors Fabra, Bosch Gimpera i Josep Xirau; la Junta de Museus, amb els senyors Llimona, Borralleres, Folch i Torres, Tarragó, Pellicer, Soler i March, Opisso, Mayoral, Ventalló, Vachier, Rebull, Acher, Pere Cases Abarcà i Joaquim Xirau; i una comissió de l'Acadèmia de Jurisprudència, formada pels senyors Roig i Bergadà, Borrell i Sol, Carreres i Artau, Duran i Canyameres, Cristòfor Massó, Lluís Serrallonga, Colom i Cardoner.

També el President va rebre el Conseller de Cultura, senyor Gassol, i el senyor Aragall, amb el qual va conferenciar llarga estona.

Conselleria de Governació.— Ahir al migdia, contestant a preguntes que li féu un periodista, el senyor Selves digué que el diumenge vinent, amb motiu de les eleccions municipals, seran suspesos els partits de futbol. Digué també que ahir se celebraria reunió de Consell a la Generalitat i en ésser-li preguntat si solmetria a l'aprovació dels seus companys el nomenament de Comissari d'Ordre públic, respongué que en els Consells els consellers parlen per torn i que no sabia si a ell li tocaria de fer-ho. Afegí que en cas afirmatiu, proposaria aquell nomenament a favor d'una persona el nom de la qual es reservà. Digué per últim, i també a requeriments d'un periodista, que en el concurs obert per a proveir les vacants en l'oficialitat dels cosos d'assalt i de seguretat hi podien optar tots els militars i adhoc els carabiners, com es diu en les bases per les quals ha de regir-se l'esmentat concurs.

AJUNTAMENT

Obertura d'un concurs.— Fins al dia 15 del corrent, a les dotze, s'admetran al Negociat d'Obres Públiques de la Secció de Foment de l'Ajuntament d'aquesta ciutat, plets de proposició per a optar al concurs privat d'Instal·lació d'enllumenat elèctric al Mercat d'En Galvany, al tipus de 2.036'91 pessetes.

Plets de proposició.— Al Negociat Municipal d'Ingressos, Casa de la Ciutat, primer pis, s'admetran fins al dia 11 del corrent, a la una del migdia, plets de proposició per al subministrament d'un armari d'acer, "Allatell" i una màquina sumadora "Astra", segons el model que durant aquell termini estarà a disposició dels industrials interessats. Les ofertes hauran d'ésser presentades dintre un sobre clos i portaran la signatura i l'adreça del presentador.

Orde a un ciutadà.— L'Institut Municipal d'Estadística, situat a la Via Laietana, 16, entresol, interessa la presentació del senyor Enric Carrerero i Trujillo, qualsevol dia feiner, de deu a una, per tal de parlar-li d'un assumpte que li interessa.

Les cartes d'identitat professional.

— Els Jurats Mixtos del Comerç i de Banca, Assegurances i Oficines, interessats amb urgència dels subdits estrangers que conté aquesta relació, que es presentin a les seves oficines (Passeig de Gràcia, 75, entresol) qualsevol dia feiner, de sis a vuit de la tarda, llevat dels dissabtes, per notificar-los un assumpte referent a la seva sol·licitud de carta d'identitat.

Senyors: Camil Verheest, Levy Cohen, Germà Minzebaum, Lleó Calambert, Otto A. W. Stierle, Henry Lambke, Johan Staib, Willy Persow, Richard Dorphy, Joan Brendle, Frederic Haarhaus, Enric Kruger, Emilio Loquens, Trigve Werring, Albert Saccarera, Xavier Nagore, Ernest Gonçalves de Faria, Enric Lehmann, Antoni Hofmeister, Umberto Berberich, Ernest Floethmann, Ragner Nordqvist, Joan Terschmitt, David Ventura, Amadeu Maleyran, Emil Maas, Vladimir Scholtz, Mathias Kottler, Francesc Cera, Helnz Peterlein, Joan Kraemer, Joan Bucheli, Carles Bosch, Ricard Weil, Guillem Voseler, Poul Thornberg, Antoni Scheuermann, Walter Sonderhof, Giovanni Zanon, Luigi Zanon, Otto Jurkuhn, Ferran E. Guignel, Erico Schnitzer, Josep M. Gonçalves de Faria Zayas, Antoni Castignani, Otto Helmer, Fied Beissel, Artur Kilm, Jaume Boyd.

Els porters.— L'Associació de Porters i Serveis Domèstics prega a tots els professionals que s'abstinguin de signar els contractes de serveis de porteria que els siguin presents pels propietaris o administradors, sota el pretext de modificació. Abans de la signatura o conformitat se'ls recomana que s'assessorin a la Secció Jurídica de l'Associació, l'estatge de la qual és al carrer de la Portaferrissa, números 7 i 9, primer, tots els dies, de set a nou del vespre.

Orida a subdits estrangers.— Els Jurats Mixtos d'Indústries de la Construcció i Obres Públiques prega als subdits estrangers (alemanys) Emili Brunner, Erwin Muller, Joan Haberl, Francesc Hund i Artur Hund; (francescos) Lleó Arthand, Pau Arthand i Pau Scheinberg; (anglès) Oscar Chinchon; (suïssos) Antoni Rigendiger, Ernest Stegmaier i Francesc Bucher; (italià) Ug Jacopucci; (austríac) André Huber; (hongarès) Desideri Fischer; que passin per les oficines (Passeig del Comerç, 2), qualsevol dia feiner, de cinc a set de la tarda, per assabentar-los d'un assumpte relacionat amb la seva carta d'identitat professional.

Sindicat de Camiseria, Confeccions i Corbateria.— Avui, a dos quarts de deu del vespre, celebrarà assemblea general extraordinària per a tractar el següent ordre del dia:

Lectura i aprovació de l'acta anterior. — Nomenament de taula de discussió. — Lectura, discussió i en el seu cas aprovació de les contrabases rebudes de la Patronal.

Sortida de casos i renovació de Junta.— L'entitat Cooperativa de Construcció i Estalvi "Provisió y Hogar", en assemblea extraordinària celebrada el dia 31 de desembre darrer, sortí entre els seus associats quatre cases propietat de l'entitat, i foren agraciats els socis Jaume Font i Català, Guadalupe Cuatrecasas Monbarte, Manuel Rodríguez i Boter i Manuel Solihor Sisbano.

Així mateix foren cobertes les vacants dels càrrecs de la Junta directiva de: secretari, comptador i vocal, havent reanigit els nomenaments respectius als senyors Francesc Bertran, Jacint Camallonga i Jesús Solís.

Sindicat Obrer Indústries de la Fusta.— Es fa saber a tots els obrers de les indústries de la fusta que el Sindicat ja té en poder seu les cartes confederals corresponents a l'any 1934, i, per tant, prega que passin per l'estatge social, Alt de Sant Pere, 24, primer, tots els dies, de sis a vuit de la vetlla, a fi i efecte de renovar-les.

PARIS

Hotel Mon-Thabor
4, rue Mon-Thabor
Molt centre - Prop de l'Òpera
Ampliat en 1933
100 habitacions - 100 banys
En programen tota mena de comoditats, per donar

Clasificación total para
PROPAGANDA-LAI

Causas vistes ahir

A la Secció primera va compareixer Ferran Farrés, que essent corredor d'una casa de comerç es quedà unes factures per a cobrar-les; les cobrà, i aleshores es va distreure de lliurar el seu import, que pujava 6.200 pessetes, a la casa on treballava. El Tribunal, per tal de fer-li recobrar la memòria li imposà la pena de dos anys de presó.

A la mateixa Secció es va veure una causa per estafada contra Francesc Freixes. Aquest individu demanà 1.600 pessetes a una dona prometent-li la porteria d'una casa en construcció, i a l'hora de complir la promesa se'n va oblidar, com així mateix de tornar aquella quantitat. El fiscal, com a premi del seu procedir, demanà per a ell la pena de sis mesos de reclusió.

A la Secció segona s'hi va veure una causa contra Antoni Vidal, el qual va demanar a la seva promesa que li deixés mil pessetes que necessitava amb urgència per tal d'establir un negoci. Un cop va tenir els diners a la butxaca, se'n anà, i ja no s'ocupà més de veure la seva promesa fins que fou denunciat. El fiscal va sol·licitar que li fos aplicada la pena de quatre mesos i un dia de presó.

A la mateixa Secció segona ocupà el banquet Pau Hernández, el qual, amb l'auto que guiava, va atropellar un noi al carrer del Fresser. El fiscal sol·licità contra ell la pena de sis mesos de presó.

A la Secció tercera hi va compareixer Salvador Taixera, el qual estava acusat d'ésser l'autor d'un robatori comès a Montornès del Vallès. El fiscal sol·licità la pena d'un any, un mes i onze dies de presó.

A la Secció quarta comparegué Josep Domínguez, que era el cap de la Guàrdia Urbana de Sabadell quan va esclatar la vaga de Telèfons i fou acusat de negligència en el descobriment dels actes de sabotatge i les coaccions realitzades en aquella població, perquè en aquella data tenia una filla ocupada a la Companyia i que estava en vaga. La pena sol·licitada pel fiscal contra ell fou de deu anys d'inhabilitació i mil pessetes de multa.

TRIBUNAL D'URGENCIA

Pel jutjat número 14 ha estat declarat clos el sumari que es tramitava pel procediment d'urgència contra Joan Josep Soriano Gómez i Francesc Potyelo Buisan pel delicte de tinença il·lícita d'armes.

El jutjat número 11 ha declarat clos igualment el sumari que tramitava per coaccions ocorregudes a Badalona, i per les quals estan processats i a disposició del Tribunal d'Urgència Sebastià Martínez, Antoni Meca, Francesc Pardo, Josep Ortiz, Francesc García i Josep Riera. La vista d'aquestes dues causes se celebrà d'ací a pocs dies.

Robatori en una fàbrica de Sant Martí

La matinalada passada, pels volts de les dues, es va cometre un robatori torça important de gèlis a la fàbrica de cortits que posseeix el senyor Josep Cuatrecasas a Sant Martí. Mentre el sereno s'estava en un dels departaments de la fàbrica, va sentir que picaven a la porta i a dues finestres. El sereno, en sentir-ho, se'n anà a les habitacions del porter per tal de demanar ajut.

Els que trucaven des de fora van poder arrencar la finestra i saltar dins. Agafaren el sereno en el precís moment que passava pel seu costat, i el lligaren a una cadira. Amb un grapat de cotó que un dels individus que entraren a la fàbrica va anar a cercar al botiquí, li taparen la boca, i lligant-li un mocador al cap li taparen els ulls.

Aleshores els ladres, que eren sis o set, l'escorcollaren i li prengueren el revòlver i 41 pessetes que duia damunt seu. Sobre si havien o no de prendre-li aquella quantitat van sostenir una discussió, predominant el criteri d'emportar-se-les, igualment que el seu abric.

Els atracadors, que, segons sembla, se'n anaren directament als tallers, se n'emportaren 240 pells, ja preparades, i d'altres sense treballar en nombre de cent.

Segurament que tindrien a punt algun carro a la porta de la fàbrica, car segons digué el sereno feren dos viatges.

En acabar, i donant-se compte el sereno de la quietud que hi havia a la fàbrica, va deslligar-se com va poder, i es dirigí a avisar el porter. Tots dos demanaren auxili i hi acudí un del somenent, el qual féu diversos disparos sense resultat. Havia passat molta estona, i els ladres devien tenir temps de sobres per a escapar-se.

La guàrdia civil va donar una batuda pels voltants, i trobà un paquet amb vint peces, el qual, probablement, els va caure mentre fugien. El valor de les pells robades puja a 10.000 pessetes.

L'atrancament de la casa Pàmies

Ahir al matí declararen davant el Jutjat número 11, que és el que instrueix el sumari per l'atrancament comès a la casa Pàmies, l'amic d'Antich i de Molina que els allotjà a casa seva quan fugiren de la presó.

Aquest testimoni, anomenat La Morena, va dir que els havia conegut a la presó, on va suposar que eren per delictes polítics, i que no sabia que n'haguessin fugit en allotjant-los a casa seva.

El Jutjat ha rebut la partida de naixement de Larrosa, el qual confessa ara que va néixer l'any 1915, i que, per tant, té 18 anys.

També declararen els veïns de la casa del carrer de Pere IV en la qual es refugià Larrosa en fugir. No digueren res d'interessant.

El metge forense estigué a la presó per a reconèixer les ferides que l'atrancador Larrosa té a la mà. Va dir que les ferides, de resultes de portar les mans brutes, s'havien infectat, i que trigaran més de trenta dies a guarir-se.

VARIA

Ahir a la matinalada s'escaparen d'un calabós del Palau de Justícia, on estaven reclusos mentre se'ls tramitava expedient, nou penjadors. Per a fugir serraren un barrot de la reixa del calabós i saltaren a un pati. Del pati anaren als passadissos i després sortiren per la porta principal del Palau de Justícia, sense que ningú no els digués ni una paraula.

ment als tallers, se n'emportaren 240 pells, ja preparades, i d'altres sense treballar en nombre de cent.

Segurament que tindrien a punt algun carro a la porta de la fàbrica, car segons digué el sereno feren dos viatges.

En acabar, i donant-se compte el sereno de la quietud que hi havia a la fàbrica, va deslligar-se com va poder, i es dirigí a avisar el porter. Tots dos demanaren auxili i hi acudí un del somenent, el qual féu diversos disparos sense resultat.

Havia passat molta estona, i els ladres devien tenir temps de sobres per a escapar-se.

La guàrdia civil va donar una batuda pels voltants, i trobà un paquet amb vint peces, el qual, probablement, els va caure mentre fugien. El valor de les pells robades puja a 10.000 pessetes.

L'atrancament de la casa Pàmies

Ahir al matí declararen davant el Jutjat número 11, que és el que instrueix el sumari per l'atrancament comès a la casa Pàmies, l'amic d'Antich i de Molina que els allotjà a casa seva quan fugiren de la presó.

Aquest testimoni, anomenat La Morena, va dir que els havia conegut a la presó, on va suposar que eren per delictes polítics, i que no sabia que n'haguessin fugit en allotjant-los a casa seva.

El Jutjat ha rebut la partida de naixement de Larrosa, el qual confessa ara que va néixer l'any 1915, i que, per tant, té 18 anys.

També declararen els veïns de la casa del carrer de Pere IV en la qual es refugià Larrosa en fugir. No digueren res d'interessant.

El metge forense estigué a la presó per a reconèixer les ferides que l'atrancador Larrosa té a la mà. Va dir que les ferides, de resultes de portar les mans brutes, s'havien infectat, i que trigaran més de trenta dies a guarir-se.

El Jutjat ha rebut la partida de naixement de Larrosa, el qual confessa ara que va néixer l'any 1915, i que, per tant, té 18 anys.

També declararen els veïns de la casa del carrer de Pere IV en la qual es refugià Larrosa en fugir. No digueren res d'interessant.

El metge forense estigué a la presó per a reconèixer les ferides que l'atrancador Larrosa té a la mà. Va dir que les ferides, de resultes de portar les mans brutes, s'havien infectat, i que trigaran més de trenta dies a guarir-se.

VARIA

Ahir a la matinalada s'escaparen d'un calabós del Palau de Justícia, on estaven reclusos mentre se'ls tramitava expedient, nou penjadors. Per a fugir serraren un barrot de la reixa del calabós i saltaren a un pati. Del pati anaren als passadissos i després sortiren per la porta principal del Palau de Justícia, sense que ningú no els digués ni una paraula.

Els fugitius s'anomenen Antoni Llovio, Manuel Maldonado, Josep Fuster, Ricard Espanya i Enric Gadea. Els dos darrers havien estat detinguts ahir matí, i havien ja fugit abans del vaixell "Uruguay".

L'agutí va declarar que els fugitius li havien demanat ajuda, i que en portar-los-hi no va notar res d'anormal al calabós. En aquest deixaren abandonada una serra feta amb pèl, de les que solen ésser utilitzades per aquesta mena d'evasions.

Pel jutjat número 12 ha estat dictat acte de processament i de presó sense fiança contra Francesc Douder, el qual està acusat dels delictes de falsat i d'estafada.

Ha traspassat el metge forense doctor Trias, el qual exercia aquell càrrec al Jutjat número 12.

Ha quedat constituïda la nova Junta del Col·legi de Secretaris Judicials, la qual ha quedat formada així:

President, Artur Claveria; vocal primer, Benvingut Pasos; vocal segon, Joan Rosés; tresorer, Joan Comes, i secretari, Josep Costa.

La nova Junta va complimentar ahir el conseller de Justícia de la Generalitat.

El Jutjat número 6 es presentà ahir a la tarda a la Presó per tal de realitzar una diligència de roda de presos amb els empleats del Cinema Esplèndid, que fou atracat ja fa dies. Es tractava de veure si aquells reconeixien Antich i Molina com a autors d'aquell atrancament, ja que abans els dits empleats els havien reconegut en fotografia.

ASSENYALAMENTS PER A AVUI

Audiència territorial. Sala primera. — Pobresa: E. Borrell contra J. Mejias. Incident: D. Sola contra E. Brijas.

Sala segona.—Divorci: Rosa Puiggener contra Albert Tàpies. Major quantia: F. i E. Sagura contra L'Auxiliar de la Construcció. Divorci: Joan Armentgol contra Antònia Lluïsa Perales Laplace i el fiscal. Menor quantia: Bonaventura Simó contra Josep Puig i Alemany.

AUDIENCIA PROVINCIAL

INFORMACIÓ

Bona part del Consell de ministres d'ahir fou dedicat a l'estudi del projecte d'auxili a la clerecia

Madrid, 9. — Una bona part del Consell d'ahir han dedicat els ministres a l'estudi del projecte d'auxili a la clerecia, auxili que, pel que sembla, no afectarà exclusivament a la clerecia rural, sinó que tindrà una major extensió.

La projectada escala d'auxilis, es proposava en un 80 per 100 dels havers que gaudien en els pressupostos, abans de procedir-se a la reducció, per als sacerdots que cobressin sous inferiors a mil pessetes anuals, i ha pogut veure's que són molt pocs o gairebé cap els que es troben en tan miserable situació. El que menys, venia a cobrar uns cent pessetes mensuals, i un total, per tant, de mil dues-centes pessetes anuals.

Amb això ha variat la qüestió. El ministre de Justícia treballa en l'actualitat en un nou acordament del projecte i a l'objecte que també l'estudi dels seus companys ha repartit entre ells un avantprojecte amb les línies generals.

Dels informes que hem recollit aquesta tarda sobre aquesta qüestió, uns del ministre de Justícia en sol·licitar ampliació del Consell i uns altres del senyor Abilio Calderón, resulta que l'auxili que es projecta no tindrà limitació ni d'edat ni de categories.

Sembla que no arribarà als Bisbes, però sí a alguns sacerdots de categoria superior a rector que depenen de les metropolitanes; en fer-se aquest estudi ha pogut veure's que són més de dotze els rectors que tenen una edat superior a 90 anys.

Hem preguntat al senyor Calderón quants serien els afectats per aquest auxili, i ens ha dit que uns 35.000.

També hem interrogat sobre les garanties que prendrà l'Estat perquè aquest auxili tingui veritable caràcter d'obligacions a extingir, i ens ha dit que per a això la consignació figurarà en classes passives, però no a nom de l'Església, sinó al particular de cada individu. Així, a mesura que aquests vagin morint l'auxili anirà extingint-se.

Cal tenir en compte que els afectats són menys dels que a primera vista puguem creure, perquè hi ha moltes moltes vacants, i l'auxili només abastarà als que tinguin nomenament en propietat i per l'Estat, així que n'hi haurà molts per als quals l'auxili no existirà.

Després els periodistes li han preguntat quant importaria en bloc aquest

INFORMACIÓ

El Sindicat Nacional Ferroviari afecta a la U. G. I. fa públic un manifest en el qual afirma que està disposat a defensar l'obra de les Corts Constituents

Madrid, 9. — A dos quarts d'onze del matí s'ha reunit a la presència del Consell de ministres.

La reunió ha acabat poc després de dos quarts de dues de la tarda.

En sortir el president del Consell, els periodistes li han preguntat si ja s'havia separat del Govern el ministre de la Governació.

—Res, no hi ha res d'això—ha contestat el senyor Lerroux.

—Doncs el senyor Rico Abello diu...—ha intentat objectar un periodista.

—El senyor Rico Abello—talla ràpidament el senyor Lerroux—dirà el que vulgui, però el que jo sé és que és un home disciplinat i, a més, una bona persona, i marxarà quan el Govern ho cregui oportú.

—Heu acordat aixecar l'estat de prevecció?—ha preguntat un periodista.

—No; el Govern no s'ha ocupat de res d'això; la llei ens dona encara un marge i a ell ens atenim.

El ministre del Treball us donarà ara la nota oficial, on hi ha coses importants.

Un periodista ha preguntat al ministre de la Governació la data en què pensava abandonar el Govern.

—La dimissió—ha contestat el ministre—ja la tinc presentada com és notori, però el moment d'abandonar el Govern l'assenyalarà el president del Consell d'acord amb les circumstàncies del moment.

En arribar aquesta tarda el cap del Govern al Congrés els periodistes li han demanat notícies ampliadores de les referències facilitades en acabar el Consell.

El senyor Lerroux ha manifestat que la nota era ben extensa i per tant no tenia ampliació possible. Ja hi ha prou notícies—ha afegit el president del Consell.

—Sí, però no són notícies polítiques—han dit els periodistes.

—Es que vosaltres—ha acabat dient el senyor Lerroux—només considereu notícies polítiques les de crisi, i avui, de notícies, no n'hi ha.

INFORMACIÓ

Les Corts de la República

Després d'un fort debat ha estat votada la validesa de l'elecció a la província de València

Madrid, 9. — Comença la sessió a dos quarts de cinc sola la presidència del senyor Alba. Al banc blau els ministres de la Governació i de Marina. S'aprova l'acta de la sessió anterior.

S'aprova també un dictamen de la comissió d'incompatibilitats, admetent al càrrec de diputat els senyors Sabrás, González Peña i Suárez Iriarte.

Es dona compte dels diputats que es proposen per a la comissió d'estudiadora de l'Estatut basc, i és aprovat el nomenament de la comissió.

Prometen a continuació alguns diputats.

EL DEBAT SOBRE LES ACTES DE VALENCIA

Continua la discussió del dictamen sobre les actes de València, província.

(Entren els ministres de la Guerra i d'Obres Públiques.)

El senyor CASANUEVA, president de la comissió, declara que aquesta manté la mateixa posició del dia anterior davant del vot particular del senyor Llamamié de Clairac.

El senyor BOSCH, de la CEDA, rebut els arguments exposats pel radical senyor Valentín, i recolza el vot del senyor Llamamié de Clairac, que es pronuncia per l'anul·lació de les eleccions.

Diu que es tracta d'una qüestió de dignitat política, puix que cal saber si a València es pot lluitar dintre de la democràcia o hauran de llançar-se les dretes al carrer per a defensar les seves ides.

Amb aquesta actitud ells no volen ofendre el partit radical, ja que seguran en la mateixa actitud qualque cosa sigui el resultat d'aquest debat.

Afegeix que després d'haver sofert nombrosos atacs la Dreta Regional Valenciana, quan per fi s'han decidit a anar a la lluita electoral, han tingut tres morts i deu ferits.

Elogia la conducta del que fou governador de València senyor Dopor, que diu que encara que adversari polític seu, era home independent i imparcial, i compara la seva actuació amb la del governador actual, que assegura que fa una política de partit protegent els radicals per sobre de tot.

(Entren els ministres de Justícia i Instrucció Pública.)

Acaba dient que la Dreta Regional Valenciana ha actuat sempre dintre de la legalitat, però avui les circumstàncies comencen a perdre la fe en la democràcia. (Aplaudiments en la CEDA.)

El senyor LAMAMIE DE CLAIRAC, tradicionalista i autor del vot particular, rectifica, mantenint el seu vot.

(Entren els ministres de Comunicacions i Agricultura.)

El senyor GARCIA GUIJARRO, de la CEDA, recolza també els arguments del senyor Llamamié i censura durament la conducta del governador de València, al qual acusa d'haver enganyat al Govern sobre l'extingint amb motiu de la lluita electoral.

(Entren al saló els ministres d'Hisenda, Obres Públiques i Indústria.)

Afegeix que no acostuma a guanyar res el Poder públic quan el Govern manté en el seu lloc persones que tan poc interessen l'autoritat.

(Rumors.)

EL MINISTRE DE LA GOVERNACIÓ s'alça per defensar el governador de València en la seva actuació. Diu que solament va a fer una relació verídica dels fets, sense que la seva intervenció significu que el Govern hagi de prendre partit a favor de la validesa o invalidesa de l'elecció. Afegeix que la dreta regional valenciana es volgué valdre de la divisió dels republicans, la qual cosa va donar lloc a una lluita violenta entre tots els bàndols, en la qual foren tan violents els de la dreta com els radicals i els radicals com els de la dreta.

El Sr. LUCIA: Però tots els fets són de la dreta regional.

EL MINISTRE DE LA GOVERNACIÓ il·lustra dades que demostren que el Sr. Garcia Guijarro ha lluitat amb un governador que mai no existí mai.

El Sr. PEREZ MADRICAL, radical, diu que l'opinió pública ve essent desorientada al voltant de la lluita electoral de la província de València, perquè l'únic que s'ha d'agitar amb motiu d'unes eleccions són els documents electorals, i aquest no demostren que els vots obtinguts tinguin vici de nul·litat.

El Sr. ROYO VILLAROVA, de la comissió, es pronuncia en contra del vot particular, car diu que els fets que puguin afectar les actes de València no són més que un munt de rumors que aquells pels quals la comissió ha passat a altres circumstàncies.

Anuncia que vetarà a favor del vot particular del senyor Ferrero Sunyer, que proposa l'incapacitat d'un dels candidats radicals proclamats, i la seva

INFORMACIÓ

Una nota del senyor Pita Romero

El Sr. Pita Romero, en sortir del Consell, ha facilitat als periodistes una nota que diu així:

El ministre d'Estat referint-se a la notícia que anit donaren alguns periòdics d'haver estat separat del partit de l'Orga, per acord del seu Comitè, assegura als periodistes que tal notícia era en absolut inexacta, ja que el Sr. Pita Romero deixà de pertànyer a aquell partit d'ençà de la darrera crisi, segons ho hagué de comunicar aleshores al Sr. Casares, al qual no va amagar el Sr. Pita Romero, abans d'aquesta circumstància, el propòsit de recaptar la seva independència dintre de la política republicana.

Per aquestes raons no podia per menys de reputar per complet incerta l'especie abans esmentada. Posat en comunicació amb la Coruña, ha pogut confirmar anit mateix la inexactitud de tal notícia, perquè a mi—ha dit—no sem pot treure d'un lloc on no sé.

El President del Consell mentre se celebrava la reunió ministerial, ha rebut la visita de l'ambaixador de França a Espanya, el qual ha acudit per saber al Sr. Lerroux que el Govern francès li havia concedit la Gran Creu de la Legió d'Honor.

En conèixer tan agradable notícia, des dels ministres han felicitat comptadors el President del Consell.

INFORMACIÓ

Projecte de modificació de les lleis del Treball

Madrid, 9. — Sembla que existeix el projecte al ministeri del Treball d'encomanar al Consell del mateix nom l'estudi i redacció d'un Codi del Treball que no sigui una compilació de noves lleis, sinó comprimir les existents fins a formar un tot orgànic, resum de comptes que regixin en l'actualitat, anul·lant tota aquella legislació, anulant tota aquella legislació, que s'ha demostrat que és pràcticament inútil.

També es prepara un projecte de llei sobre atenuació de l'atur forçat, sentat sobre bases distintes de les corrents fins ara, i amb fonaments de fàcil aplicació sobre obres de rendibilitat i utilitat immediata.

Per últim es prepara un altre projecte sobre intensificació de l'actuació de les borses de treball.

INFORMACIÓ

Pels centres oficials de Madrid

NOTA OFICIAL DEL CONSELL DE MINISTRES D'AHIR.

La nota oficial del tractat en el Consell de Ministres diu així:

Justícia. — El Consell prengué compte de l'anteprojecte de llei presentat pel conseller titular per a auxiliar la clerecia i s'acordà que passés a estudi dels ministres als efectes d'ulterior deliberació.

S'acordà un decret creant el cos de seguretat interior de les presons per amortització de les vacants d'oficials del cos de presons.

Decret nomenant president de l'Audiència provincial de Còrdova el senyor Antoni Escrivano, que té un càrrec igual a la de Sevilla, i de Sevilla el senyor Josep Miurs, que exercia la de Còrdova.

Ascendint a magistrat el senyor Jovino Fernández Peña, de la territorial de Barcelona, on continuà prestant els seus serveis.

Ascendint a la plaça de magistrat el senyor Josep Prendes Pando, president de l'Audiència Territorial d'Oviedo, on continuà.

Idem el senyor Napoleó Ruiz Falcó, de l'Audiència Territorial de Saragossa, on continuà.

Idem el senyor Angel de Barroeta, magistrat de l'Audiència Territorial de Saragossa, on continuà.

Idem el senyor Angel Marín Aguado, de l'Audiència Provincial de Segòvia, on continuà.

Idem el senyor Cruz María Caballero, de l'Audiència de Múrcia, on continuà.

Idem el Sr. Nicolau Padilla, de l'Audiència de Tenerife, on continuà.

Id. a la seva sol·licitud, fiscal de l'Audiència de Barcelona, el Sr. Frederic Huertas Sanjuán, que serveix el càrrec de fiscal de l'Audiència de Terol.

Id. a sol·licitud pròpia, fiscal de l'Audiència de Terol el Sr. Vidal Gil Tirado, fiscal de l'Audiència de Múrcia.

INFORMACIÓ

Es prepara una combinació diplomàtica

Madrid, 9. — Amb ocasió de les dimissions dels ambaixadors d'Espanya a Roma i Brussel·les, senyors Alomar i Albert, respectivament, es prepara una combinació diplomàtica.

L'ambaixador a Brussel·les anirà el senyor Aguirre de Carcer, fins a poc sots-secretari del ministeri d'Estat, i a Roma, el senyor Gómez Otáriz, actual ministre a La Haia, que ocupà la sots-secretaria d'Estat en temps del senyor Zulueta.

També s'ha dit que per a aquesta darrera ambaixada del senyor Alfonso Danvila.

La combinació pot assolir algun altre lloc important d'Europa, i en aquest cas seria mobilitat l'actual director general del Marroc i Colòmbies, senyor Plácido Alvarez Builla.

INFORMACIÓ

No s'ha sol·licitat el placet del Vaticà

Madrid, 9. — Contestant a preguntes d'un periodista, el senyor Pita Romero ha dit aquesta tarda:

—Puc assegurar terminantment que no s'ha sol·licitat del Vaticà el placet per a mi ni per a ningú, com a ambaixador de la República.

El mateix dia que s'envià el despatx sol·licitant-lo—ha acabat dient el senyor Pita Romero—en donaríem compte a la premsa per donar fi a l'actitud manifestada al voltant d'aquest assumpte, sigui per a qui sigui el placet que es demani, i donant el nom de l'interessat.

INFORMACIÓ

Una reunió comentada

Madrid, 9. — Aquesta tarda han celebrat una extensa entrevista al saló de conferències del Congrés els ex-ministres socialistes senyors Prieto i de los Ríos i el diputat d'Acció Republicana senyor August Barcia amb el ministre d'Hisenda, senyor Lara.

Cap dels reunits no s'ha prestat a fer la més lleugera indicació sobre el que s'havia tractat en aquesta conferència, que ha estat objecte de comentaris als passadissos del Congrés.

Fimol Busto

Catarros Crònics

Demana també que es concertin com una aviat millor el tractat comercial amb l'Espanya, però que d'aquesta manera es protegirà l'oli espanyol. Aquesta darrera és la millor manera de donar vida a la República no és cridant, com es fa en la sessió de l'altre dia, sinó protegent els interessos dels agricultors. (Aplaudiments dels agraris populars.)

EL MINISTRE DE LA GOVERNACIÓ promet informarse i advertir que la recerca de l'oli és una cosa permisible de sempre, i prohibir-ho ara és agreujar els problemes d'ordre públic.

EL MINISTRE D'AGRICULTURA recull també les paraules del senyor Oriol, i creu que, en efecte, una de les tasques més importants del Govern és escometre el problema de l'Agricultura, però no és aquest problema per a escometre'l d'una vegada a l'altre, i prometre escoltar tots els que vulguin informari sobre aquesta mena d'assumptes. (Aplaudiments dels governamentals i agraris populars.)

El senyor ORIOL dona les gràcies, i rectifica breument.

Afegeix que no és inconvenient a convertir en interpellació aquest prec sobre l'Agricultura.

El senyor SUAREZ DE TANGIL, de Renovació Espanyola, pregunta al ministre de la Governació, quina és l'abast del decret que restableix les comissions gestores de les Diputacions.

Suposa que aquest decret està encaminat a fer que en les comissions s'ajusti la seva constitució a la nova fesomia política que han donat les eleccions.

EL MINISTRE DE LA GOVERNACIÓ diu que el Govern no té fixat encara un criteri sobre la ponderació de les forces en les futures comissions gestores. Només ha tingut en compte que la renovació era necessària per les raons que en el preàmbul s'expressen, i afegeix que s'ha dirigit en una circular als governadors civils demanant-los dades precises sobre els antecedents de les comissions provincials i sobre els resultats de les eleccions, i en vista d'aquestes dades es procedirà després.

El senyor ALVAREZ ANGULO, socialista, es dirigeix al ministre de Treball i al de la Governació per donar-los compte dels abusos que es cometien amb els obrers de Lopera i altres pobles de la província de Jaén, on els patrons faven a les bases de treball. (Els agraris l'interrompen i protesten.)

Prega al ministre que disposi l'aplicació de les bases de treball a la província de Jaén on no es compleixen.

Seguidament s'aixeca la sessió, i les nou de la nit.

El míting de diumenge a Barcelona ha estat el començament d'una campanya republicana d'esquerra

Madrid, 9. — L'"Heraldo de Madrid", que diu haver conversat amb els senyors Casares Quiroga i Domingo, assenyalava el següent programa d'actuació de les forces d'esquerra: L'acte de Barcelona és la iniciació d'una campanya immediata continuada i tenaç que s'emprenrà per tot Espanya.

En aquest sentit, l'acte de Barcelona tindrà una gran repercussió per l'exemple que significa per a les esquerres republicanes del país. Existeix el propòsit d'atraure a aquesta acció de propaganda tots els elements dispersats avui i diferenciats entre ells per apreciacions lleus i subsanables de mètodes o procediments.

Es té la impressió que a determinades zones recolzaran aquesta campanya els elements d'esquerra del partit republicà radical.

El fi immediat dels actes que se celebraran és donar la sensació d'existència i fer que els socialistes, republicans al fi, recobrin la confiança perduda en aquelles i que tinguin abans en els grups republicans.

La campanya ha estat empresa i continuada sense parar, sense pausa i sense vacil·lacions, amb rapidesa extraordinària, perquè tingui una eficàcia terminant esfumant algunes fantasmes, com l'incipient feixisme i el suposat domini de les dretes en l'opinió.

Tindrà aquesta acció esquerrista el seu desenvolupament en un sentit periferic.

Seleccionaran actes a totes les regions espanyoles, i a l'acte de Barcelona en seguiran d'altres a Alacant, per la regió valenciana, a Màlaga, a La Coruña, a Extremadura, encara no s'ha determinat si Cáceres o Badajoz, a Sevilla i a Còrdova, per Andalusia; probablement la segona capital indicada, etc.

Per a acabar el primer cicle de propaganda esquerrista se celebrarà un acte polític de tipus nacional a Madrid.

El programa parlamentari

Madrid, 9. — Acabada la sessió, el senyor Alba ha dit als periodistes que s'havia llegit el dictamen de la Comissió d'Incompatibilitats admetent tretze diputats a l'exercici del càrrec, el qual se sotmetrà a l'aprovació en la sessió de demà.

Es té segur que comenci la interpellació anunciada pel senyor Asensio sobre la separació de funcions judicials.

La Unió de Dretes presenta a les Corts una proposta de llei referent als funcionaris del Ministeri d'Estat

Madrid, 9. — Firmada pels caps de la Unió de Dretes i altres diputats d'igual signatificació política, ha estat presentada a les Corts la següent proposició de llei:

"A les Corts. Els diputats que sota signen, davant l'estat creat a nombrosos funcionaris del Ministeri d'Estat per les separacions i jubilacions forçoses ocorregudes a les carreres dependents del dit Ministeri, que suposen greus perjudicis als funcionaris esmentats, ultra evitar tràstors per als serveis diplomàtics i consolars mentre no s'aprovi una llei definitiva i fonamental de les carreres esmentades, d'acord amb les exigències de l'actual moment, tenen l'honor de sotmetre a la deliberació i aprovació de la Cambra la següent proposició de llei:

Article primer. — Que es decreti l'ingrés automàtic de tots els funcionaris diplomàtics i consolars separats o jubilats forçosos pel senyor Zulueta, sense prèvia formació d'expedient, a la mateixa situació que tenien en la seva carrera d'origen el dia que foren injustament separats o jubilats.

Art. 2. — Que el temps que han estat separats o jubilats, forçosos, els sigui comptat com si haguessin romàs en la situació que tenien quan foren separats o jubilats, abonant-los les diferències de sou que els correspongui percebre.

Art. 3. — Que als que el dia en que foren separats o jubilats estiguessin en situació de disponibles o de cessants, s'els concedeixi, si normalment els hagués correspost durant el temps de la seva separació o jubilació forçosa, l'ingrés a la situació activa.

Art. 4. — Que s'anul·lin tots els ascensos verificats en el torn d'elecció, des del dia en que van quedar en suspens els romanents i lleis bàsiques, de les carreres dependents del ministeri d'Estat, pel decret del Sr. Lerroux, d'abril de l'any 1931.

Art. 5. — Que es declari la injustícia administrativa d'aquestes separacions i jubilacions forçoses, per a permetre als perjudicats l'exercici de les accions legals, tant penals com civils, contra el signant de les ordres de separació o jubilació forçosa.

Art. 6. — Que mentre les Corts no aprovin una llei fonamental per a les carreres diplomàtica i consular, es torni per a tots els funcionaris ingressats abans de l'any 1928, a la llei votada en Corts l'any 1900 i per als ingressats amb posterioritat a l'any 1928, següent en vigor la llei del dit any.

Art. 7. — Que mentre no s'aprovi l'esmentada llei fonamental, se suspendi en absolut els nomenaments per als més alts llocs diplomàtics, a favor de gent estranya a la carrera diplomàtica i s'ingressi fixades per a aquestes nomenaments condicions taxatives, sense les quals no es puguin efectuar.

El senyor Lara es proposa per economies

Madrid, 9. — El Consell de ministres, a requeriment del d'Hisenda, que aprèmi els seus companys per a la presentació dels projectes parcials de pressupost, ha tractat lleugerament sobre les característiques dels pressupostos d'alguns departaments ministerials.

Es proposa el senyor Lara que en el projecte per als tres darrers trimestres de l'any actual s'introdueixin economies, reduint les despeses en 300.000.000. A aquest fi cada un dels ministres ha fet les corresponents reduccions.

Amb aquesta rebaixa i amb les perspectives que ofereix la recaptació dels ingressos, que en 1933 ha superat la dels dos anys anteriors, espera el senyor Lara imprimir una important reducció en el déficit pressupostari.

Sobre els resultats de la recaptació es proposa el ministre d'Hisenda facilitar una nota a la Premsa.

Els pressupostos no podran estar presents a les Corts, com desitjava el Govern, abans del 15 del present mes, puix que encara que les seccions de comptabilitat de tots els departaments treballen intensament, no podran estar acabats per a la indicada data, per la complexitat de l'obra pressupostària a la qual aquest any se li ha donat una nova estructuració, més detallada, que requereix per tant un treball més minuciós.

LA T. S. F.

Programes europeus selectes

19.00. — Varsòvia, 1.411 metres. Concert simfònic.

19.05. — Viena, 517 m. Concert simfònic.

20.00. — Brussel·les francesa, 509 m. Recital de piano per Clement Doucet.

20.05. — Londres, 356 metres. Mitland, 398 m., i Scottish regional, 376 m. Concert de música anglesa.

20.10. — París, 328 metres. Teatre: "Candida", comèdia de Bernard Shaw.

20.15. — Torre Eiffel, 1.445 metres. Quartet Calvet: Mozart i Casadevall.

CURSOS DE CONFERÈNCIES

CONFERÈNCIA CLUB

Piero Misciottelli

El marqués Piero Misciottelli, il·lustrat escriptor italià, nascut a Florència l'any 1884; actualment viu a Roma. De molts anys fa Misciottelli dedica-se als estudis de qüestions d'art i de religió. Va perfeccionar els seus coneixements generals viatjant per França, Alemanya i Anglaterra.

L'any 1905 col·laborà en la revista de joves catòlics italians "Ateneo" i en altres periòdics com "Il Corriere d'Italia", "Giornale d'Italia" i en revistes literàries com el "Marzocco", "Nuova Antologia", "Voce" i d'altres.

A la ciutat de Siena va promoure importants institucions literàries i artístiques. Fou director d'una col·lecció de llibres d'antics escriptors toscans, que publica l'editor Giuntini-Bentivoglio, curant especialment de l'epistolari de Santa Caterina de Siena i dels "Assempi" de Fray Felipe degli Agazzari.

Misciottelli fou el fundador, junt amb A. Lussini, de la revista literària "La Diana". A Roma fou un dels promotors de la Casa del Dant i també fou promotor del nou "oratorio" seglar de Sant Felip Neri, del qual oratori fou nomenat rector i Misciottelli feu que tornés a obrir-se aleshores "oratorio" del Borromini, per a celebrar-hi concerts de música sagrada i conferències sobre estudis d'arts romanes.

L'any 1926 inaugurà la càtedra "Cateriniana" de la Universitat de Siena. El marqués Piero Misciottelli ha escrit diverses obres, entre les quals esmentarem: "Idealità Francescana", Torí, 1909; "Mistici Senesi", Siena, 1911; "Personaggi del Quattrocento", Roma, 1913; "Pagine Dantesche", Siena, 1920; "La libreria piccolomini nel Duomo di Siena", Siena, 1920; "Dante, poeta d'amore", Milà, 1921; "Fascismi o Catolici", Milà, 1924; "Monte de l'Oratorio", Siena, 1925; "Savonarola", Milà, 1926.

El marqués Piero Misciottelli parlà demà, dijous, al Conferència Club per als socis d'aquesta entitat. Tractarà en la seva dissertació sobre "Lectura Dantesca". L'acte tindrà lloc a l'Hotel Ritz, a les set de la tarda.

★ ATENEU ENCICLOPÈDIC SEMPRE AVANT : Cultura física.

— Aquesta Secció organitza per al vinent dia 17 un curs d'Educació Sexual, el qual anirà a càrrec del doctor Cosme Rofes. Per a detalls i inscripcions, a la Secretaria, de 7 a 9 del vespre. (Riego, 2, 1er. i Sans, 50).

★ INSTITUT FRANCES. — M. J. A. Bertrand, director d'aquest Institut, i professor de Literatura Francesa de la Facultat de Filosofia i Lletres de la nostra ciutat, donarà a l'esmentat Institut, Provença, 325, el dissabte vinent, dia 13 del mes que som, de 6 a 7, una conferència sobre "Verbaeren et la poésie belge".

★ EL COS FACULTATIU DE L'HOSPITAL DE LA SANTA CREU I SANT PAU celebrarà sessió científica pública mensual demà, dijous, a les onze del matí. Comunicacions a discutir: Dr. A. Jammendreu: "Història d'un cas de meningitis cerebral silfítica". Dr. J. Sarrat: "Peritonitis encapsulada". Dr. X. Roura i Rosés: "Nova tècnica de Curieretèria Ginecològica".

★ INSTITUT DE MEDICINA PRÀCTICA. — Demà, dijous, a les deu de la nit, l'Institut celebrarà sessió científica, en la qual dissertaran els següents doctors: Jesús Noguer i Morer explicarà la primera lliçó del curs d'Endocrinologia titulada "Sistema Endocrí: Fisiologia i Fisiopatologia general", i a continuació el Dr. Bascompte Llanquarà explicarà el sisè curs de Farmacologia i Terapèutica, amb la següent lliçó: "La farmacodinàmica moderna i els seus fonaments fisiològics".

★ ACADEMIA D'HIGIENE DE CATALUNYA. — El vinent divendres, a les set del vespre, al seu estatge social, Tapineria, 10 — Casal del Metge — celebrerà Junta general i elecció reglamentària de la Junta Directiva. I el Dr. Joan Roca i Alcañis parlarà de "Condicions higièniques dels llocs on es fa Cultura Física. Un gimnàs model".

★ AGRUPACIÓ POPULAR CATALANA LLULL. — El diumenge propassat es va efectuar, davant un auditori nombros, amb tot el caràcter íntim de l'acte, la inauguració dels treballs patriòtics i culturals que es proposa com a objectiu aquesta nova entitat. L'advocat Sr. Enric Laporta en feu la presentació, i després de retre un sentit record als seus companys finats de l'Agrupació Catalana Els Segadors, va al·ludir la commemoració de la Renaixença i de Ramon Llull i exposà la finalitat de la nova entitat; seguidament la nena Pepeta Llonell-Sanahuja llegí amb molta expressió diverses poesies de Bassegoda.

Llongueres i Mathieu, i un nombros cor dirigit pel mestre Sr. Company ens donà diverses composicions. Tots els elements que actuaren foren premiats amb grans aplaudiments, i els organitzadors van ésser expressament felicitats, així com el Cercle de Gremis de Sans, que cedí l'edifici per al dit acte.

★ ESTUM CLUB. — Demà, dijous, a tres quarts de vuit del vespre, donarà una conferència en aquest estatge: L'edifici de la S. Augustà Garcia tema "Origen de la Religió".

La campanya electoral de les Esquerres Catalanes

L'exit dels actes d'ahir als cinemes Walkyria i Meridiana

AL CINEMA WALKYRIA

Una enorme gentada, que omplia a vessar el local, acudí ahir a la nit a sentir els oradors de les Esquerres Catalanes, que, com a acte de presentació de candidatura, se celebrà al cinema Walkyria. Obri l'acte el senyor Tauler, secretari del partit d'Esquerra Republicana. Començà dedicant unes paraules plenes d'emoció i cordialitat, adreçades a la memòria de Francesc Macià. Digué que tots els catalans, després de la mort del primer President de la Generalitat restaurada, teníem l'obligació de lluitar amb tota la fe, prosseguint la tasca de l'illustre patriota. Una gran ovació acollí les darreres paraules del senyor Tauler. Després s'aixecà a parlar.

Jaume Serra-Hunter, el qual és també saludat amb una ovació a peu dret.

El senyor Serra-Hunter, candidat d'Esquerra Republicana, diu que únicament són les esquerres les qui s'han preocupat de la cultura del poble. Només les esquerres són les indicades a prosseguir la tasca tot just començada. Els ideals de les dretes són egoistes, mentre que els de les esquerres són de progrés.

DOMÈNEC PLA

qui fa detinguda història de l'actuació d'ell i dels seus companys de majoria a l'Ajuntament de Barcelona, estenen-se, sobretot, en el que fa referència a l'obra de cultura. Diu, després, que és una vergonya que els barcelonins paguin l'electricitat a 75 cèntims, i que és més vergonyós, encara, que la Lliga ho toleri. (Aplaudiments.) L'aplaudíxen novament quan diu que cal crear un hospital municipal exclusiu per als barcelonins. Acaba dient que el millor homenatge que podem dedicar a Macià és votar la candidatura d'esquerres.

Pren la paraula després el senyor Mira, representant d'Actuació Valencianista. Es promou un viú al·ludí, ja que hom intenta expulsar de la sala el senyor Esparrà, valencià com l'orador, que ha pronunciat algunes paraules. S'arranja l'incident quan la presidència fa pujar a l'estrada el senyor Esparrà i el fa seure allí, alliberant-lo de les mans dels que intentaven agredir-lo.

El senyor Mira fa un elogi dels valencians amics nostres, tals com el doctor Corachan i el xofe Josep Sans, que es prestà a la transfusió de sang per al President Macià. Acaba demanant que tots els valencians residents a Catalunya votin la candidatura d'esquerres. (Llargos aplaudiments.)

Parla després ROSSELL I MUNTANER

el qual, com el senyor Domènec Pla, parla de l'actuació de l'Esquerra a l'Ajuntament. Lamenta, especialment, la campanya de difamació que els ha fet sempre la Lliga, impossibilitant-los, algunes vegades, d'actuar com ho haurien fet.

Entra el senyor Serra-Hunter, que és saludat amb una ovació.

El senyor Rosell i Muntaner acaba demanant als catalans que, com a homes conscients, facin examen de consciència, el qual els portarà, indefectiblement, a votar diumenge la candidatura d'esquerres. Es aplaudí llargament.

Pren la paraula, a continuació, ESTANISLAU DURAN REINALS

el qual parla de la forta emoció que li produí l'acte del diumenge passat a la Monumental, on els catalans confirmaven el que d'ells deia un eminent intel·lectual castellà: Poble de Catalunya i Poble de gratitud! (Aplaudiments.)

Parla després del gran honor que per a ell significa el fet que Acció Catalana l'hagi designat com a un dels representants del partit en la candidatura de Coalició d'Esquerres. Afegeix que procurará demostrar, junt amb els seus companys, que les esquerres coaligades són tant o més aptes que les dretes per a realitzar una política administrativa honrada. Es aplaudí entusiàsticament.

Parla després el sindicalista Manuel Tàlens, el qual es dirigeix principalment als ciutadans de Barcelona.

Manifesta que en les passades eleccions E. R. va perdre, però la Lliga no guanyà, car el nombre de vots d'esquerra catalans sobrepassà el dels partits de dreta. Pregunta: què s'ha fet de l'esperit republicà dels proletaris, els quals sembla que es creguin que la República és com un manà que ens regalarà les dretes monàrquiques.

La petita derrota de les eleccions passades ha fet el miracle d'unir els republicans d'esquerra, els quals reconquistaran la República perquè aquesta torni a ésser democràtica i esquerrana. Atà durant la F. A. I., la qual té la clau que tanca l'esperit de la classe treballadora. Acusa la F. A. I. d'ésser la causant de la derrota soferta darrerament, car amb la seva abstenció feu baixar els vots de les esquerres i així facilità el triomf de Lliga Catalana.

Parlaren després els senyors Jaume i Martínez Cuenca.

Ambdós coincidiren a remarcar la importància de les properes eleccions municipals, en les quals es posarà a joc la seguretat social i política de les classes treballadores, i digueren que calia fer, perquè triomfés la candidatura d'esquerres catalanes, una intensa propaganda de proselitisme entre les classes treballadores.

A continuació parlà el conseller de Finances senyor Martí Esteve, el qual començà remarcant que en l'acte que s'estava celebrant havien parlat homes de diferents partits i idearis, tots els quals defensaven una candidatura de coalició de les esquerres catalanes. Recordà que Lliga Catalana presentà en les passades eleccions a diputats a Corts la disposició de la llei electoral votada per les Corts Constituents, amb una maniobra reprovable.

Diumenge vinent ens cobrarem el deute —afegeix— que tenim amb la Lliga per aquell fet. La segona volta la realitzarem, ara, i tots els partits que basen llurs idearis en els dos punts cabdals de República i Catalanisme anirem, per fi, units. (Aplaudiments.)

Manifesta que no n'hi ha prou amb regir-nos en una forma republicana; l'interessant és el contingut d'aquesta forma, perquè a molts de nosaltres no ens interessaria aquella forma republicana si el seu contingut fos marcadament reaccionari. (Molt bé.)

Ara —afegeix— és impossible voler separar les nostres aspiracions de llibertat d'un règim esquerrà i democràtic. Per això, en les Corts Constituents van alçar-se contra les llibertats de Catalunya els que eren contraris de les llibertats ciutadanes: les dretes i els que tenen per cabdill aquell que ha acabat essent el ninot de palla de les dretes: més reaccionaris. (Aplaudiments.)

Fa remarcar que en aquestes eleccions, ultra elegir els que han d'administrar Barcelona s'hi juga la resolució del problema: República o Antirepública! I per això avui ens trobem agermanats tots els que en les Corts Constituents defensàvem Catalunya. Però nosaltres no podem en fer res; ens calen els vots dels vots, els de tot el poble. (Aplaudiments.)

Recorda que la unitat d'aquests homes que ara formen un front electoral no ve d'ara. Recorda que ja a Núria, en redactar l'Estatut, i en les Comissions de les Corts de la República, anaven ja d'acord en tots els punts. Tots ens trobàvem a l'hora de votar les lleis fonamentals de la República, que era l'hora de la veritat, en la qual cadascun posà de manifest el seu criteri esquerrà.

I ara, que tota aquella obra està en perill, davant la recorda que ja a Núria, en redactar l'Estatut, i en les Comissions de les Corts de la República, anaven ja d'acord en tots els punts. Tots ens trobàvem a l'hora de votar les lleis fonamentals de la República, que era l'hora de la veritat, en la qual cadascun posà de manifest el seu criteri esquerrà.

AL CINEMA MERIDIANA

Ahir a la nit, al Cinema Meridiana, a la barrada de Sant Martí, tingué lloc un acte de propaganda a favor de la candidatura de les Esquerres Catalanes a les properes eleccions municipals del dia 14.

El local apareixia, des d'abans de començar l'acte, totalment omplert per un públic que aplaudí entusiàsticament els oradors, especialment els parlaments dels senyors Martí Esteve i Dencàs. Presidí l'acte el senyor Maimó, del Centre d'Esquerra Republicana del districte IX.

Parlà en primer lloc el regidor de l'Ajuntament de Barcelona, senyor Oller, d'E. R., el qual remarcà que la candidatura de les Esquerres Catalanes està patrocinada pels partits catalanistes que representen les tendències més netament esquerristes.

Combaté durant el Partit Radical, el qual ha anat sempre contra l'esperit de llibertat i catalanisme. I la República Espanyola —afegeix— és avui a mans de les dretes gràcies a la conducta del Partit Radical.

Parlà després el sindicalista Manuel Tàlens, el qual es dirigeix principalment als ciutadans de Barcelona.

Manifesta que en les passades eleccions E. R. va perdre, però la Lliga no guanyà, car el nombre de vots d'esquerra catalans sobrepassà el dels partits de dreta. Pregunta: què s'ha fet de l'esperit republicà dels proletaris, els quals sembla que es creguin que la República és com un manà que ens regalarà les dretes monàrquiques.

La petita derrota de les eleccions passades ha fet el miracle d'unir els republicans d'esquerra, els quals reconquistaran la República perquè aquesta torni a ésser democràtica i esquerrana. Atà durant la F. A. I., la qual té la clau que tanca l'esperit de la classe treballadora. Acusa la F. A. I. d'ésser la causant de la derrota soferta darrerament, car amb la seva abstenció feu baixar els vots de les esquerres i així facilità el triomf de Lliga Catalana.

Parlaren després els senyors Jaume i Martínez Cuenca.

Ambdós coincidiren a remarcar la importància de les properes eleccions municipals, en les quals es posarà a joc la seguretat social i política de les classes treballadores, i digueren que calia fer, perquè triomfés la candidatura d'esquerres catalanes, una intensa propaganda de proselitisme entre les classes treballadores.

A continuació parlà el conseller de Finances senyor Martí Esteve, el qual començà remarcant que en l'acte que s'estava celebrant havien parlat homes de diferents partits i idearis, tots els quals defensaven una candidatura de coalició de les esquerres catalanes. Recordà que Lliga Catalana presentà en les passades eleccions a diputats a Corts la disposició de la llei electoral votada per les Corts Constituents, amb una maniobra reprovable.

Diumenge vinent ens cobrarem el deute —afegeix— que tenim amb la Lliga per aquell fet. La segona volta la realitzarem, ara, i tots els partits que basen llurs idearis en els dos punts cabdals de República i Catalanisme anirem, per fi, units. (Aplaudiments.)

Manifesta que no n'hi ha prou amb regir-nos en una forma republicana; l'interessant és el contingut d'aquesta forma, perquè a molts de nosaltres no ens interessaria aquella forma republicana si el seu contingut fos marcadament reaccionari. (Molt bé.)

Ara —afegeix— és impossible voler separar les nostres aspiracions de llibertat d'un règim esquerrà i democràtic. Per això, en les Corts Constituents van alçar-se contra les llibertats de Catalunya els que eren contraris de les llibertats ciutadanes: les dretes i els que tenen per cabdill aquell que ha acabat essent el ninot de palla de les dretes: més reaccionaris. (Aplaudiments.)

Fa remarcar que en aquestes eleccions, ultra elegir els que han d'administrar Barcelona s'hi juga la resolució del problema: República o Antirepública! I per això avui ens trobem agermanats tots els que en les Corts Constituents defensàvem Catalunya. Però nosaltres no podem en fer res; ens calen els vots dels vots, els de tot el poble. (Aplaudiments.)

Recorda que la unitat d'aquests homes que ara formen un front electoral no ve d'ara. Recorda que ja a Núria, en redactar l'Estatut, i en les Comissions de les Corts de la República, anaven ja d'acord en tots els punts. Tots ens trobàvem a l'hora de votar les lleis fonamentals de la República, que era l'hora de la veritat, en la qual cadascun posà de manifest el seu criteri esquerrà.

I ara, que tota aquella obra està en perill, davant la recorda que ja a Núria, en redactar l'Estatut, i en les Comissions de les Corts de la República, anaven ja d'acord en tots els punts. Tots ens trobàvem a l'hora de votar les lleis fonamentals de la República, que era l'hora de la veritat, en la qual cadascun posà de manifest el seu criteri esquerrà.

Recorda que la unitat d'aquests homes que ara formen un front electoral no ve d'ara. Recorda que ja a Núria, en redactar l'Estatut, i en les Comissions de les Corts de la República, anaven ja d'acord en tots els punts. Tots ens trobàvem a l'hora de votar les lleis fonamentals de la República, que era l'hora de la veritat, en la qual cadascun posà de manifest el seu criteri esquerrà.

I ara, que tota aquella obra està en perill, davant la recorda que ja a Núria, en redactar l'Estatut, i en les Comissions de les Corts de la República, anaven ja d'acord en tots els punts. Tots ens trobàvem a l'hora de votar les lleis fonamentals de la República, que era l'hora de la veritat, en la qual cadascun posà de manifest el seu criteri esquerrà.

Recorda que la unitat d'aquests homes que ara formen un front electoral no ve d'ara. Recorda que ja a Núria, en redactar l'Estatut, i en les Comissions de les Corts de la República, anaven ja d'acord en tots els punts. Tots ens trobàvem a l'hora de votar les lleis fonamentals de la República, que era l'hora de la veritat, en la qual cadascun posà de manifest el seu criteri esquerrà.

I ara, que tota aquella obra està en perill, davant la recorda que ja a Núria, en redactar l'Estatut, i en les Comissions de les Corts de la República, anaven ja d'acord en tots els punts. Tots ens trobàvem a l'hora de votar les lleis fonamentals de la República, que era l'hora de la veritat, en la qual cadascun posà de manifest el seu criteri esquerrà.

Recorda que la unitat d'aquests homes que ara formen un front electoral no ve d'ara. Recorda que ja a Núria, en redactar l'Estatut, i en les Comissions de les Corts de la República, anaven ja d'acord en tots els punts. Tots ens trobàvem a l'hora de votar les lleis fonamentals de la República, que era l'hora de la veritat, en la qual cadascun posà de manifest el seu criteri esquerrà.

I ara, que tota aquella obra està en perill, davant la recorda que ja a Núria, en redactar l'Estatut, i en les Comissions de les Corts de la República, anaven ja d'acord en tots els punts. Tots ens trobàvem a l'hora de votar les lleis fonamentals de la República, que era l'hora de la veritat, en la qual cadascun posà de manifest el seu criteri esquerrà.

Recorda que la unitat d'aquests homes que ara formen un front electoral no ve d'ara. Recorda que ja a Núria, en redactar l'Estatut, i en les Comissions de les Corts de la República, anaven ja d'acord en tots els punts. Tots ens trobàvem a l'hora de votar les lleis fonamentals de la República, que era l'hora de la veritat, en la qual cadascun posà de manifest el seu criteri esquerrà.

I ara, que tota aquella obra està en perill, davant la recorda que ja a Núria, en redactar l'Estatut, i en les Comissions de les Corts de la República, anaven ja d'acord en tots els punts. Tots ens trobàvem a l'hora de votar les lleis fonamentals de la República, que era l'hora de la veritat, en la qual cadascun posà de manifest el seu criteri esquerrà.

Recorda que la unitat d'aquests homes que ara formen un

El doctor Schacht defensa la política monetària del Reich

L'obra d'assistència a les necessitats

Berlin, 9.—La revista dels funcionaris i empleats del Reichsbank publica un article del seu director, doctor Schacht, sobre la moneda i el crèdit de la nova Alemanya, estenent-se sobre la missió del Reichsbank.

Aquesta missió seria facilitar el terreny monetari per a prestar suport a tot el procés de sanejament, tenint cura d'allunyar de l'economia els germens nocius. Els mètodes polítics no poden ésser sempre els vells, ja que als temps extraordinaris corresponen anàlegs mitjans. Els principis, en canvi, han de romandre idèntics.

El Reichsbank rebutja enèrgicament tot el que signifiqui el trencament de l'estabilitat monetària i l'abús de crèdit. La nova Alemanya sap que una moneda estable és una base tan necessària per a una economia sana com la col·laboració pacífica i la confiança política entre els pobles.

Tractant de la qüestió del crèdit diu que la posició d'Alemanya i els seus creditors és perfectament clara. Alemanya no pot pagar si no és a base de les seves exportacions; per aquesta raó la moratòria en les transferències ha estat una conseqüència inevitable de la situació plantejada.

Justifica a continuació les restriccions sobre el pagament dels "scrips" per tal d'evitar una exportació addicional de la moneda alemanya, majorment quan al deutor alemany no se li perdona ni un centí.

El dumping tal com avui el realitzen Anglaterra i el Japó—diu—i altres Estats de moneda depreciada queda exclòs per un consciencios control de tot el negoci d'exportació. Alemanya no vol recórrer al dumping, i només desitja pagar.

Acaba el senyor Schacht mostrant-se absolutament contrari a tot el que signifiqui inflació per mitjà de la desvalorització de la moneda.

Conferència de creditors

Berlin, 9.—D'acord amb la declaració que el ministre d'Economia del Reich va fer el 7 d'agost últim, han estat invitats els representants dels creditors per obligacions a curt, mitjà i llarg termini a una conferència que se celebrarà a Berlín, al local del Reichsbank, el 22 del mes corrent.

El Banc d'Anglaterra ha rebut un telegrama del Reichsbank, de Berlín, en el qual es diu que el Govern suís ha fet una nova gestió prop del Go-

vern alemany sol·licitant la conclusió d'un acord separat respecte als pagaments pendents.

S'afegeix que el Govern holandès ha fet una proposició anàloga.

Assistència als necessitats

Berlin, 9.—Els directores de l'obra nacional socialista d'assistència als necessitats, la qual lliura cada mes unes plaquetes que serveixen d'identificació als que han de percebre els beneficis de l'esmentada obra, han adoptat una resolució que permetrà acudir en ajut de la indústria de puntes de Plauden, que venia topant amb grans dificultats.

Per al mes de febrer s'adoptarà com a plaqueta una roseta de punta, i han estat encarregades puntes per valor de tres-cents mil reichsmarks aproximadament a cent fabricants de l'esmentada població.

Al mateix temps ha estat prohibit d'una manera especial que siguin emprades màquines automàtiques per a la fabricació d'aquestes roses.

Crònica nazista

Berlin, 9.—El comunista August Hennis, que havia participat activament en 1918 en el moviment insurreccional dels marins de Kiel, ha estat mort a trets al campament de concentració on estava detingut, en el moment que intentava escapar-se.

Berlin, 9.—El fiscal que intervé en el procés instruit contra 53 comunistes, acusats d'haver mort un policia i un milicià hitlerita el dia que el senyor Hitler fou nomenat Canceller del Reich, sol·licita per a aquests processats penes que ascendeixin en total a més de 250 anys de presó.

El fiscal, en el seu discurs, a desgrat de reconèixer que durant la vista del procés no havia pogut comprovar-se que cap dels acusats hagués disparat, havia sol·licitat la pena de mort.

Berlin, 9.—El Conseller ministerial autor de la llei d'esterilització ha dit que els encara lats en detenció que mereixin l'esterilització tindran dret a nomenar els seus defensors i que els debats tindran lloc amb absoluta discreció i a porta tancada per tal d'evitar les cròniques d'escàndol.

Berlin, 9.—El Pen Club d'Alemanya ha acordat transformar-se en Circol Nacional d'Escriptors i ha nomenat president el dramaturg Johst.

Comentari de "Le Temps" al Pacte Balcànic

París, 9.—El Temps consagra la seva editorial al projecte de Pacte Balcànic i fa constar amb satisfacció que, lluny de representar una agrupació que pogués semblar que anava dirigida contra terceres potències, especialment Itàlia, el bloc balcànic és preveu que ha de tenir una existència independent, ja que està concebut en un esperit d'"entente" política i de cooperació econòmica, encaminat a salvaguardar la plena sobirania dels Estats que hi participen.

No és dubtós—afegeix—que la idea que guia els promotors d'aquesta obra que arrossega les nacions que tenen interessos comuns, és la d'aconseguir un total alliberament de les grans influències que molt freqüentment amenacen els seus propis interessos, respectant sobre les rivalitats particulars.

Els pobles balcànics—acaba dient—comprenen el suficient la importància dels acords regionals, per assegurar el seu benestar pels seus propis mitjans.

Un pla quinquenal turc

Estambul, 9.—El Gabinet turc ha continuat les seves deliberacions sobre l'anunci del pla quinquenal. Ha acordat que l'Estal intervingui quan el capital privat no arribi a finançar les indústries projectades com a necessàries al país.

Les deliberacions s'estenen en cinc grups industrials: mineria, indústria química, ceràmica, cel·lulosa, tèxtil.

El Senat aprova el nomenament de Morgenthau

Washington, 9.—El Senat ha donat la seva conformitat al nomenament del senyor Morgenthau com a secretari d'Estat del Departament de Treball.

El senador senyor Long ha anunciat que retirava les objeccions que havia formulat al dit nomenament i que no sol·licitaria cap enquesta referent a la dita designació.

Xicago, 9.—La vaga planejada pels grangers associats per tal d'aconseguir un augment en el preu de la llei, continua sense solució, ja que en una extensió de cent milles al voltant d'aquesta capital.

Malgrat de la vigilància que s'exerceix, diversos camions han estat buidats i llançats a terra els milers de litres de llei.

De més a més, s'han realitzat ja tres temptatives per tal d'impedir la circulació del tren de la llei que procedeix de Wisconsin.

Washington, 9.—D'ara que fou publicada l'Ordennança en què s'exigia dels particulars la tramesa de l'or que tinguessin en poder seu a la Tresoreria, s'han rebut en el dit Departament 2.810.000 dòlars del dit metall.

Per la seva part, el senyor Morgenthau ha anunciat que la Tresoreria ha adquirit la quantitat de 44.710.000 dòlars en Bons governamentals durant la setmana passada, i, de més a més, 1.157 unces d'argent del dit 24 de desembre, que fou publicada l'Ordennança del senyor Roosevelt.

Washington, 9.—El Govern francès ha notificat formalment al dels Estats Units que els contingents d'importació per a les mercaderies americanes seran restablerts al nivell que tenien en 1933.

Després de la mort d'Stawisky

(Ve de la primera pàgina)

El Consell de ministres ha nomenat el general Nollet gran canceller de la Legió d'Honor. El general Vuillemin ha estat elevat a la dignitat de gran creu de la Legió d'Honor.

M. André Hesse, vice-president de la Cambra, ha renunciat a presentar la seva candidatura per a aquest lloc. Ha manifestat que havia acceptat la defensa de Stawisky en un assumpte que res no li va ventar a l'afar de Baiona. No accepta anar en candidatura per a la presidència de la Cambra, per tal de tenir més llibertat d'acció si l'assumpte és discutit al Parlament.

Les explicacions de Daladier

En la seva carta presentant la dimissió de la cartera de Colòmbies, a conseqüència de l'escàndol Stawisky, el senyor Daladier diu que, a pesar de la confiança que li ha estat reiteradament expressada pels seus companys de Gabinet, no vol que els actes del ministre del Treball de l'any 1933 siguin atribuïts, encara que amb evident injustícia, a l'actual Govern Chautemps, al qual dona les gràcies per la seva lleialtat.

Remarca també que en cap ocasió el senyor Chautemps li ha demanat la dimissió.

El senyor Chautemps li ha contestat amb una altra carta lamentant la seva decisió i reiterant al senyor Daladier el seu afecte amical.

Stawisky ha mort

Stawisky ha mort aquesta matinal a un quart de quatre, a pesar de l'operació quirúrgica a què fou sotmès i que es realitzà amb excel·lents condicions, i de les injeccions que li foren aplicades, a conseqüència de les quals experimentà una lleugera millora a les primeres hores de la matinal.

Comencen les investigacions

L'enquesta relativa a les condicions en què es verificà el control dels Crèdits municipals per les diverses Administracions que estan encarregades d'aquesta missió, ha estat confiada a l'Inspector general, Sr. Rouvier.

Aquest ha començat immediatament la seva gestió, i ha realitzat una investigació al ministeri de Comerç.

El jutge d'instrucció Sr. Lapeyre ha rebut un telegrama del seu col·lega de Baiona anunciant-li que havia dictat una ordre de compareixença contra el Sr. Rayotte, director del teatre Empire, i que figurava com a associat de Stawisky.

Stawisky poscia, encara, tres carutges més: un de 17 HP., un altre de 20 i un tercer de 8 cilindres, amb el qual la senyora d'Stawisky havia aconseguit no fa gaire el primer premi en el concurs d'elegància automòbil celebrat a Cannes.

Un projecte de llei

A proposta del ministre de Justícia, el Consell de Ministres ha decidit en la seva reunió d'avui presentar dijous a la Mesa de la Cambra un projecte de llei, en el qual es prohibeixen certes operacions sobre valors mobiliars a autors d'infraccions que hagin causat perjudici a l'estalvi públic.

Interroguen Dubarry

El degà dels jutges d'instrucció ha interrogat avui, per espai de tres hores, el senyor Dubarry, director del periòdic "La Volonté", el qual ha confirmat les seves precedents declaracions relatives al paper que exercí en les seves relacions amb els senyors Stawisky i Darius.

La declaració del senyor Dubarry ha estat tramesa urgentment al jutge de Baiona, que preaurà el paper exercit pel senyor Dubarry.

L'Action Française corre la pólvora

A darrera hora de la tarda, prop de la Cambra de Diputats, al Boulevard Saint Germain, diversos individus pertanyents a l'Action Française, han col·locat petards als riells del tramvia, petards que en esclatar han produït gran soroll, i han causat extraordinària alarma.

La guàrdia municipal, ha repel·lit els manifestants fent-los retrocedir fins al boulevard Raspail, on els manifestants s'han trobat detinguts per un altre destacament que estava allí concentrat.

Diverses persones, han resultat lleugerament ferides, i han estat practicades nombroses detencions.

Una altra manifestació de menys importància, s'ha desenvolupat a la Plaça de la Concordia, i han estat també dispersats els manifestants per la policia.

El nombre total de detencions és aproximadament de 250.

El testament de Stawisky

Chamont, 9.—Seguint indicacions del diari "Voix", la policia ha descobert un sobre en un arquer de la casa indicada pel periòdic. Segons la "Voix", el sobre conté el testament de Stawisky. Hi anomena la seva voluntat de testar-se.

La senyora Stawisky ha estat a l'hospital de Chamont, avisada amb urgència. Quan ha vist que Stawisky havia mort s'ha llançat sobre el cos del difunt i ha estat portada a l'hospital.

L'Associat Press diu que el senyor Mendel ha declarat al ministre de l'Uruguai que "la"

Eden declara que el govern britànic ha de defensar amb entusiasme la S. de N.

Eden — que aquests dies s'ha reconciliat amb John Simon — ha pronunciat un discurs que podria ésser important si fos més clar. No hi trobem sinó al·lusions, esperances i manifestacions de bona voluntat. Un sol punt sembla fora de dubte: el que perillosa amenaça la S. de les N. pot tenir-se per perfectament conjurat. Es just de reconèixer que ha estat França qui ha manifestat la seva absoluta oposició a qualsevol reforma de l'organisme ginebrí, i que Anglaterra — que no pot sinó sortir-hi guanyant, si la S. de les N. és mantinguda en la seva forma integral — ha adoptat la tesi del Quai d'Orsay.

Es veu que Eden parla d'una molt llunyana reforma de la S. de les N., però en forma tal que no alteraria el seu principi democràtic. Quant a Anglaterra, hi ha una circumstància especial per a mantenir-se fidel a Ginebra. Ho diu el "Sunday Times". Es tracta d'un bloc defensiu — purament defensiu — francopolonès, que està en gestió i que podria ésser, molt aviat, una realitat.

Aquest bloc no és ben vist a Londres, no perquè es temi una restauració de la política d'equilibri, sinó una supremacia, ni que sigui moral, que aquesta aliança podria adquirir. I per això Anglaterra es decanta cap a Ginebra, i, indirectament, influeix a inclinar la U. R. S. S. a ingressar en la S. de les N.

També, segons el "Sunday Times", l'ambició que té França amb Anglaterra fa veure la dubtar d'assumir compromisos per del cost del govern de Londres, però tot depèn de l'actitud del govern anglès pel que fa al desarmament.

Eden anuncia que el viatge de Simon a París i a Roma donarà resultats precisos. No diu més, i cal interpretar que vol dir: Resultats precisos serien de portar a un acord sobre el desarmament general gradual després d'un període de control.

Entenent, el Consell de la S. de les N. ha estat convocat per al dia 15. Hi assistirà John Simon i totser Paul-Boncour. La feia de prevenció que a Ginebra s'anaven reprenent les converses iniciades, i que s'arribaria a una definició en un sentit o altre.

Londres, 9.—En un discurs que ha pronunciat a Alcester (Warwick-

shire), el senyor Eden ha manifestat que els temes viatges efectuats per Sir John Simon a París i a Roma tindran indubtablement resultats precisos i servirán, no solament per a dissipar moltes dubtes existents fins ara, sinó per a obtenir seguretats importants.

La seguretat que els Governos italià i britànic estan d'acord en què el problema del desarmament ha de ésser tractat abans que la reforma de la Societat de Nacions ha d'ésser doblement assolida.

Quan s'arribi a un acord sobre el desarmament—ajegui el Sr. Eden—podrà segament esperar-se una millora en l'atmosfera internacional que permeti emprendre la segona tasca, si cal.

Si ara perdessim la Societat de Nacions, perdrem, un formidable guany obtingut en els camps de batalla. Tota la influència, tota l'autoritat i tot l'entusiasme i energia del Govern britànic han de consagrar-se al manteniment de la Societat de Nacions, que considerem com un potent baluard de la pau.

Això no significa que la Societat de Nacions no pugui, en un moment, ésser objecte de modificacions, però cal que la reforma sigui em presa amb el ferm propòsit de deixar la Societat de Nacions més forta i més adaptada a la seva tasca.

Londres, 9.—Hom espera que el Consell de la Societat de Nacions inaugurarà dilluns les seves gestions regulars, les quals segament que continuaran durant tota la setmana. Entre els importants assumptes que examinarà el Consell, figura en primer lloc l'adopció de les mesures preparatòries que es consideren necessàries amb motiu del plebiscit que haurà de tenir lloc a la conca del Sarre l'any 1935, i que promet ésser laborios.

Londres, 9.—El ministre de Negocis Estrangers, Sir John Simon, sortirà cap a Ginebra a darrers de setmana, amb l'objecte de representar la Gran Bretanya en la reunió del Consell de la Societat de Nacions, que haurà de començar el dia 15 de l'octubre.

Tornarà a Londres la setmana entrant, per tal d'assistir a una reunió del Consell de Gabinet.

Política sud-americana

Els delegats bolivians s'acomodan dels representants de la S. de N.

Buenos Aires, 9.—Els delegats bolivians s'han acomiadat dels representants de la Societat de Nacions en la qüestió del Chaco, donant per acabades totes les negociacions.

El plenipotenciari paraguaià Dr. Zubizarreta ha declarat que el seu país manté una bona disposició a prosseguir les tramitacions per tal d'arribar a una pau en la qüestió del Chaco, a desgrat que les circumstàncies obliguen que siguin represes les hostilitats.

A Bolívia no hi ha revolució

La Paz, 9.—Pel M. de Relacions Exteriors, ha estat tramès al seu representant a l'estranger el següent cablegrama:

Desmentim rotundament l'existència a la República d'un moviment revolucionari. El Govern afronta serenament les noves emergències de la guerra imposada pel Paraguai, assistit per l'opinió unànime del Parlament i el país.

La situació a Cuba

L'Havana, 9.—La vaga general és imminent. Els mestres d'escola no han acudit a les classes i quinze Sindicats obrers anuncien la vaga de 24 hores per solidaritat.

Per altra banda, els partidaris de la nova llei del treball, en la qual es disposa que el 50 per 100 dels empleats siguin indígenes, han fet manifestacions de protesta per l'incumpliment de la llei.

Ahí assaltaren l'establiment propietat d'un espanyol i es produí un violent tiroteig, a conseqüència del qual hi morí el propietari de la fàbrica. Un fet semblant ha ocorregut en un establiment propietat de xinesos.

L'Associat Press diu que el senyor Mendel ha declarat al ministre de l'Uruguai que "la"

ATWATER KENT RADIO

AUTO ELECTRICIDAD, S. A.

Distribució, 234 - BARCELONA

Madrid - València - Sevilla - Bilbao - Alicante

La Corunya - Palma de Mallorca - Vitoria

La guerra civil a Xina

(Acabament)

El Cos consular va declarar l'estat de guerra a la Concessió. Aquella mateixa nit va haver-hi la primera topada entre els mariners japonesos i els soldats del 19è regiment.

L'almirall japonès havia promès no iniciar cap acció contra la ciutat xinesa si aquesta soldats es retiraven de Xa-Pei. Però... qui no paga no mana. Els soldats del 19è cos d'exèrcit no depenen de cap govern i restaren a Xa-Pei. Els estrangers de la Concessió estaven esverats de pensar que els cantonesos poguessin trencar les línies japoneses i entrar a la Concessió Internacional. Quasi tots tenien les màltes fetes.

Els nacionalistes xinesos, de dintre la Concessió Estrangera estant, cridaven fort i es veien capaçes de vèncer quatre Imperis japonesos. Els soldats del 19è cos d'exèrcit rebien diners, municions i queviures en abundància, de part dels comerciants de Xang-Hai. El bombardeig japonès era terrible, per aire, mar i terra. Els cantonesos aguantaven fort. En tota la guerra de la Manchúria no s'havia donat el cas d'una resistència tan ferma com la dels cantonesos a Xa-Pei.

El 19è cos d'exèrcit era l'ídol dels nacionalistes de Xang-Hai. Mai aquells soldats no s'havien vist tan carregats de presents. Com més durava la resistència i creixia la fama dels soldats cantonesos, més preocupat estava el Govern de Nankin. Xiang-Kai-Xec es va trobar, sense adonar-se'n, envoltat per dos fets greus: el bombardeig de Xang-Hai, i la presència de quinze mil soldats del sud convertits en ídols pels nacionalistes.

Aquests soldats cantonesos, amb la forta opinió pública que els animava, constituïen un perill per al Govern del generalíssim, el qual no havia volgut portar a la mort, inútilment, els seus soldats.

LA INTERVENCIÓ DEL GOVERN DE NANQUIN

Sembla evident que la presència dels soldats cantonesos va provocar l'atac japonès a Xa-Pei. Però, ja en ple bombardeig, el Govern de Nankin havia de prescindir de les causes i defensar el territori nacional. Així ho va fer.

Segurament no pertanyien a cap dels dos governs. Havia passat a ésser un de tants cossos d'exèrcit que hi ha a Xina i que el comandant lloga al millor postor.

Així ha promès al 19è cos d'exèrcit més que Nankin. Qui?

RESSUSCITA EL 19è REGIMENT

El bombardeig de Xang-Hai ha passat. El 19è cos d'exèrcit no havia conegut mai una fama tan gran, ni un benestar econòmic com ara, gràcies a les dades dels comerciants de Xang-Hai.

Després, aquests soldats del sud van ésser lliurats a combatre els comunistes de Fu-Kien. Ja estaven descontentos perquè havia arribat l'època de les vagues magres.

Pel setembre algunes companyies del 19è exèrcit s'havien passat als comunistes. Ara, al costat d'Eugeni Xén, s'han sublevat contra Nankin. El lector potser preguntarà: aquests soldats, pertanyien encara als generals del sud, o el Govern de Nankin els havia incorporat al seu exèrcit?

Entrevista de Titulescu i el rei Carol

Cap a un canvi de mètodes en la política romanesa

Hom rememora ja en notes precedents que el rei Carol, contràriament a la Constitució, exercia una acció personal en la política romanesa, acció contrària als interessos, tant interns com externs del país.

El partit liberal sempre s'hi ha demostrat disconforme, a Constantin Brătianu, elegit cap del partit, ha volgut adoptar una actitud més enèrgica envers el sobirà, en la qual posició ha estat ajudat per Titulescu, que, en la conversa lingüística dimenge amb el rei, li ha fet després les seves condicions per a seguir al Govern.

Els canvis efectuat trenen al rei tota possibilitat d'execució del que marca la Constitució, i així Romania téndria uns poders legislatius i executius efectiuament lliures de la influència de la Cort. Recordem que el general Nica, després de les condicions de Titulescu, ha dimès de ministre de la Guerra, sovint havia manifestat sentiments hostils envers Titulescu, a la política de Romania.

El general Dumitrascu i el seu fill Dino, que era secretari polític del rei, estaven en relació amb personatges de Berlín.

Una nova vida política a Romania, lo qual entra en la categoria de nacions lliures, esperant-se una dictadura que, tot i ésser-ho de fet i de nom, era detestada per la població.

Revolta al Perú

Lima, 9.—El Govern ha facilitat un comunicat informant que un grup de paisans ha intentat atemptar l'ordre públic i ha tractat d'obtenir l'adhésió de diversos oficials i sergents de l'exèrcit. S'ha restablert la calma i s'han anul·lats judicialment les intervencions.

Bucarest, 9.—Se sap que la tarda de diumenge el rei Carol va rebre al seu palau el ministre de Negocis Estrangers, senyor Titulescu. L'audiència va durar algunes hores.

Com a resultat d'aquesta entrevista s'anuncia que el senyor Titulescu va retirar definitivament la dimissió presentada i va declarar que "guiria exercir la com fins aquí,

Segurament no pertanyien a cap dels dos governs. Havia passat a ésser un de tants cossos d'exèrcit que hi ha a Xina i que el comandant lloga al millor postor.

Així ha promès al 19è cos d'exèrcit més que Nankin. Qui?

EL MON DELS ESPPECTACLES

EL TEATRE

Barcelona: Funció a honor d'Enric De Rosas

De Rosas declarava no fa gaire, en un interview, una certa aversió per la producció teatral moderna. No calen actors — diu — per a representar-la. Amb oradors n'hi ha prou. Al·ludia així, sens dubte, a la manca de caràcter i de situacions teatrals i a la sobra de diàleg. És com a conseqüència d'això que ha triat per a la seva funció d'honor "El padre", d'Arthur Schnitzler, en la qual obra realment les situacions són d'una violència gens corrent, i on el caràcter del protagonista és fermament traçat.

"El padre", quan fou estrenada a Barcelona, uns vint anys enrera, causà una certa estorpidor i sensació. És una de les obres més ombrívols del teatre nòrdic. Pertany a l'època iseniana, on al teatre havien d'ésser debatuts greus i transcendents problemes. Schnitzler ens presenta, en aquest drama, la lluita dels sexes per al seu predomini damunt el fill. I, exasperadament misogin, fa triomfar la dona, però d'una manera freda i vil que gairebé revolta. Revolta especialment perquè no és un cas, una excepció, el que presenta, sinó perquè el seu diàleg, en generalitzar, fa de la seva protagonista un símbol de tot el sexe femení.

L'obra és, al·lucinant, manada de pietat, de tendresa de dalt a baix; manada també de poesia. Així fa que les seves violències, que ultrapassen sovint la mesura de les coses humanes, si impressionen, si fins arriben a esborronar, no emocionin mai. D'altra part hi ha moments de mal gust. Aquelles escenes finals, en què hom arriba a posar en plena escena una camisa de força al protagonista, són ja francament repel·lents.

Esbravada avui, pel temps i per la moda, la part ideològica de l'obra, resta en bona part reduïda a un melodrama a la manera de "La mort civil", que més que crear realment un gran caràcter, ofereix a un actor de gran volada tota una gamma de situacions per al llum de les seves facultats dramàtiques.

Si la tria, doncs, no ens sembla absolutament satisfactoria per a un actor de la intel·ligència de De Rosas, en canvi cal convenir que ha sabut aprofitar la meravella i el caràcter i les situacions d'aquest personatge, al qual l'astúcia i perversitat feixistes, aboquen a la filla i a la mort. De Rosas gràcia, admirablement, les fases del procés. I les seves fatigues, els seus estats de colera, els moments d'alienació, el desvariejament, són d'un realisme sorprenent. La seva caracterització i les expressions dominants són un estudi admirable dels diferents estats d'esperit pels quals passa el protagonista. Però és en els seus ulls i en la varietat dels seus registres de veu on radica, sobretot, la seva força.

Contrafent a un paper tan espectacular com és aquest, Matilde Rivera interpreta un paper on tot és contenció i intenció; un paper sense asclat, sense soroll: el de la dona hipòcrita, calculadora i freda, que amb la seva astúcia arruïna la força del marit. I cal convenir que si aquest paper és perillós d'esdevenir monòton, Matilde Rivera el salva amb la seva intel·ligència i comprensió, mantint amb una simple mirada de baix, amb un gest pervers o dur de la boca, tota la fredor, els dissenys inextinguibles que l'animen.

I cal no oblidar, entre les altres parts de la companyia, totes ben entonades, la jove i senzilla actriu Concepció Navarro en el paper de filla, on mostra una gens comuna sensibilitat.

Després de "El padre", per a endoleir la vetllada i millor encara per a presentar-hos Enric De Rosas en un aspecte ben diferent, ens fou interpretada una obra en un acte de Courteline: "La paz de la casa", segons traducció castellana no massa bona ni escatit.

Vet ací unes altres baralles conjugals, però en tot còmic, i amb una secreta tendresa en els fons. Courteline fa riure amb la seva sàtira, però hi posa un fons d'indulgència que us arriba al cor. De Rosas la interpreta amb una desimboltura i una frescor que ens fan sensible la diversitat de les seves facultats; que ens fa sensible, sobretot, un cop més, que és un gran actor, especialment quan es troba amb personatges de línies acusades.

DOMÈNEC GUANSE

TEATRE AMATEUR

A Barcelona

Una vetllada solista. — Lycium Club de Barcelona, en la seva primera representació de Teatre Amateur, que tindrà lloc el dia 17 a la nit, al Teatre Studium, donarà a conèixer, per primera vegada a Barcelona, tres obres del teatre estranger: "Un caprici", d'Alfred de Musset, traducció de Rosend Llates, "Com ell va enganyar el marit d'ella", de Bernard Shaw, traducció de Carles Capdevila, i la deliciosa obra de Tristan Bernard "Antoinette ou Le retour du marquis". Invitations i programes a Lycium Club, Fontanella, 18, tercer, Guàrdies Sra, Diputació, 262, i Llibreria Catalònia, Ronda de Sant Pere, 3.

A les comarques

La Bisbal. — El dia primer de l'any l'Agrupació "Romea", de Sant Feliu de Guíxols, donà a l'Ateneu Pi i Margall, una representació del poema de J. Riquelmes "Encegaament". Dirigí l'escena Benet Escrivà i hi prengueren part les senyoretes Dolores Miralles, Maria Astar i Angela Cobet, i els senyors Emili Casanova, Benet Escrivà, Josep Jacomet, Lluís Riera, Josep Font i Narcís Masferrer.

NOTICIARI

Novetats. — Aquesta nit debuta en aquest teatre la companyia que dona a conèixer a la Península l'interessant espectacle "La posada del Caballito Blanco". A la companyia hi van les germanes Aliaga, Tino Folgar, Joaquim Vall, vint "girls" vieneses, una "troupe" de tirolesos, cors del país, etc. Hi ha

LA MUJER PANTERA

LA MUSICA

ORFEO CATALA

Després del magnífic homenatge al mestre Antoni Nicolau, el qual la nostra orquestra catalana vol fer un nou tribut a la memòria del magnífic gran artista desaparegut, venim, d'aquella manera inimitable, la major part de la seva producció coral, l'Orfeu Català ha celebrat, després, els seus dos concerts tradicionals de fi d'any i el concert de cançons nàutiques i el de sardanes i cançons amb cobla.

El concert nàutic ofereix, com cada any, l'estrena d'unes quantes cançons dintre del gust popular religiós tan fidelment i amb tant d'encert com per una part dels nostres compositors. Enguany la mossa ingènua de Nadal ha dictat les seves tonades als mestres Rodamons, Margarida Orfila i Sancho Marraco, els quals en llurs sengles cançons "Bressant, Enlaire els cors i Formosa nit i La Noada", han donat una prova més de llur talent i de llur escalent inspiració.

La resta del programa era compost per obres ja conegudes de Millet, Pédres-Moya, Lluís M. Millet, Vives, d'Yndy, Tomás, Noguer, Nicolau i Haendel, entre les quals destaca l'esplèndid poema coral "Capità", de Nicolau, interpretat per l'Orfeu d'aquella manera magistral i emocionant amb què el gran artista Lluís Millet recrea, a cada audició, l'obra de Nicolau.

No cal dir que tot el concert de nàutics, malgrat la similitud de sentiment de la major part de les obres, fou un pur encís, gràcies, en primer lloc, a la batuta genial del mestre Millet, sota la qual no hi ha obra, per petita que sigui, que no es transformi en bellesa i en emoció. "La bellesa — diu Ortega i Gasset — és un poc de matèria posada a arder." Lluís Millet, com tots els grans intèrprets, té el privilegi de poder encendre, amb el foc de la seva ànima, fins les obres més incombustibles.

El públic ompli el Palau i prodigà al mestre Millet i al seu gloriós Orfeu les més entusiàstiques ovacions.

Cooperar eficaçment a aquest concert la soprano senyora Fornells de Sayós i senyoretes Salvador i Ralet, i els mestres Joan Salvat i Pérez-Moya.

El també ja tradicional concert de sardanes obtingué, com cada any, un bon èxit, més artístic, però, que material, car el Palau no presentava l'aspecte animat d'altres vegades.

La primera part del programa l'omplia l'Orfeu Català, el qual, sota la direcció del mestre Millet, va interpretar una selecció de les nàutics executades en el concert anterior, i diverses obres ja conegudes de Millet, Pujol, Nicolau i Roman.

A la segona part, l'excel·lent Cobla Barcelona estrenà sis sardanes originals de Ventura-Pujol, Lluís Maria Millet, Llançat, Joaquim Serra, Toldrà i Pujol.

L'audició d'aquestes sardanes ens va produir la millor impressió. Enguany

UN DOCUMENTAL ESPANYOL

Abans del film d'Anny Ondra, al Fantàsia es projecta un documental espanyol sobre els xais merinos a Extremadura. Cinematogràficament és prolíx i no obstant ens n'explica poca cosa. Cal tenir més cura del so, ja que a penes s'arriba a entendre el que explica el film, i de la fotografia, que resulta grisa. Aquests documentals, si hom s'hi preocupa, podrien ensenyar-nos moltes coses d'Espanya, però abans cal aprendre de fer-los anant primer a veure el que es vol filmar, escrivint-ho després, i finalment realitzant-ho. És a dir, començant pel "dècoupage" i acabant pel muntatge i no fent-ho a l'inrevés, muntant, senzillament els metres de film que hom ha rodat sense cap preconcebut com caldria. Però això és molt fàcil de remeiar, més del que sembla, i tenint més cura de la fotografia i del so podem muntar una producció gens dispendiosa i productiva.

A. FERRAN

Les parelles còmiques del cinema

Una de les parelles més famoses en el cinema còmic és, sens dubte, Stan Laurel i Oliver Hardy, que podem admirar actualment en la divertida pel·lícula "Fra diavolo"; aquest dos artistes s'ajuntaren per primera vegada al cinema en "Duck Soup", títol que ha estat ara aprofitat per una altra pel·lícula dels germans Marx.

Wheeler i Woolsey és una altra parella de còmics, encara que no molt coneguts ací, de molt èxit als Estats Units.

Charlie Ruggles, el popular actor còmic americà, hom diu que ha trobat la seva "partenaire" ideal amb Mary Roland; recordem d'aquesta parella el deliciós "sketch" del dependent d'una casa de porcellanes, la direcció del qual era de Norman Mc.Leod, i que formava part de la pel·lícula "Si jo tinguera un milió", encara que nosaltres el primer amb Edward Everett Horton, en "Trouble in Paradise" ("Ha en-

El marqués catalano

TARRAGONA

El marqués Gispert i de Rosas, el qual ha estat a l'Empordà i a la candidatura d'Acció Catalana Popular, ha arribat a Tarragona.

Tarragona, 9 (Per telèfon). — Els diversos partits ja es troben en plena activitat electoral. S'han anunciat mitjans de totes les candidatures. Els carlins i satèl·lits de la Lliga en preparen dos. Sembla que el distingit aristòcrata i conegut monàrquic, amb caràcter de republicà, senyor Ventosa i Calvell, vindrà a fer propaganda electoral a base de desmentir el crit de "Mura Catalana" llançat a la Cambra dels diputats de la República pels seus amics de dreta castellana.

La coalició republicano-socialista celebrarà un acte el divendres vinent de presentació de candidats. En ell parlaran Victòria Kent i els senyors Ramon Nogué, Amós Ruiz Lecina, Manuel Galés, i presidirà el senyor Lloret.

El partit Radical ha fet pública una nota dient que reuneix l'assemblea general acordada, estudiada la situació política, no concórrer a la lluita, deixant els seus afiliats en llibertat d'acció i desautoritzant tot candidat que es presentés en llista amb el títol de radical. Firma la nota el president del Comitè polític local, senyor Genís Navarro.

Per altra part, sembla que els elements preponderants radicals mantenen la coalició amb la Lliga, i per tant no retiraran els seus candidats. Aquestes discrepàncies de criteris fan creure en una propera divisió dels comptats tarragonins que encara segueixen el senyor Lloret.

El "Diari de Tarragona", conjuntament amb l'Ateneu de Tarragona, té el projecte d'organitzar un concurs infantil de dibuix, per al qual porta ja rebuts nombrosos i interessants premis.

El divendres passat, al saló d'actes de l'Ateneu, de Tarragona, va celebrar-se l'assemblea de constitució de la Cooperativa Popular Elèctrica de Tarragona. Foren aprovats els estatuts i la candidatura dels elements que han de dur a terme els treballs de realització. Durant l'acte hom notà molt d'entusiasme en pro de la tasca que ha de dur a cap aquesta ja popular entitat.

Amb molt d'èxit s'ha celebrat aquest vespre el concert de la Fil·harmònica a càrrec de la banda del regiment núm. 18, i ha estat molt celebrada la seva direcció per la cura que hi ha posat el mestre Vélaz en l'execució de les obres del programa.

Moviment del port. Vaixells: "Guido Brunner", de València; "Colón", de Barcelona; "Ariadne", d'Alger. Sortits: "Guido Brunner", cap a Marsella. — C.

BADALON

La candidatura d'esquerrers

Heus ací la candidatura que presenta la Coalició formada pels partits Esquerra Republicana, Unió Socialista de Catalunya, Acció Catalana Republicana i Sindicat Agrícola de Badalona i Canyet:

Joan Desfontès Arquer, Joan Duran Batlle, Pere Vigi Gíro, Dionís Tomás Roig, Domènec Riera Solà, Esteve Pujol Casals, Francesc Lafarga Julio, Crespi Martínez Millán, Joaquim Maurell Costa, Esteve Arboix Santos, Joaquim Alzina Balveny, Frederic Xifré Masferrer, Bernat Bonet Ferrer, Joan Maria Martorell, Melitó Farró Domingo, Manuel Ripoll Sabarot, Josep Salenca Bassons, Joan Vidal Ribes, Josep Ponç Riera, Josep Tugues Fuch, Salvador Sabater Casals, Emili Puig Bufort, Pere Riber Graupera i Albert Benet Casals.

TORTOSA

Un bon republicà que no vol ésser còmic

Tortosa, 9 (Per telèfon). — Joaquim Carol i Morelló, veterinar de La Cava, publica als diaris locals una lletra protestant que les dretes l'hagin inclòs en la seva candidatura sense el seu permís, ja que saben que sempre ha estat republicà d'esquerrers. "El Correu", diari carlini, no l'ha publicada.

Pel Tribunal d'Urgència han estat condemnats Joan Blanch, veí d'Alcover; Vicenç Sales, veí de Jesús; Josep Vinyac i Domènec Boc, de Tortosa, a un any i 21 dies de presó, acusats de rebeldia en el darrer moviment sediciós.

Els presos d'aquesta ciutat que es troben incursos en la llei de Vagabunds han adreçat un escrit al cap de la presó, anunciant la vaga de la fam, si en el termini de 24 hores no han estat alliberats.

Han tornat de Tarragona l'alcalde, senyor Benet, i ha cessat en el seu càrrec el tinent d'alcalde, senyor Teodó.

Mentre treballava en la construcció d'un marge, a l'Ampolla, el veí d'aquesta ciutat Francesc Altadell i Gual, de 36 anys, tingué la dissort d'agafar-se la mà dreta entre dues pedres. Se li produí un aneurisme dels dits. Les ferides foren qualificades de pronòstic reservat. — C.

SANT FELIU DE LLOBREGAT

Les eleccions de diumenge: El bar del Centre

La candidatura que lluitarà diumenge vinent en les eleccions municipals, defensada per la Lliga i els carlins, ha produït un efecte pessim dintre la mateixa Lliga. Només diem que un elector addicte de la Lliga va conèixer l'esmentada llista de candidats per notificació d'un soci del Foment Català Republicà i no s'ho volia creure. Ho qualificava una broma de mal gust dels del Foment per burlar-se de la Lliga. No cal descriure la sorpresa de l'elector de referència quan aquesta llista li fou confirmada per un element de la Lliga d'absoluta confiança. En general, hom no posa en dubte la bona fe dels afluïts candidats, però ultra la significació monàrquica de la majoria, hom els troba a mancar empenta i decisió per intervenir en certs conflictes plantejats en el govern i administració d'aquesta municipalitat.

La candidatura que presenta l'Ateneu Republicà Democràtic Federal està integrada pels senyors següents: Joan Subirachs, Joan Ferran, Josep Camprubi, Miquel Aixela, Lluís Vidal, Manuel Angulo i Gabriel Duró.

Aquests dies s'ha nàuagrat, amb un èxit formidable, les obres de reforma del Bar del Centre. S'ha vist extraordinàriament concorregut i els propietaris han estat felicitats pel bon gust i modernitat que s'observa en la instal·lació, en la decoració i en el servent.

Per a les eleccions de diumenge es presenten quatre candidatures, amb un total de 55 candidats, dels quals en sortiràn elegits setze. Les candidatures presentades són: Ateneu Republicà Democràtic Federal, Foment Català Republicà, Centre Català Republicà Federal i Defensa Ciutadana (Lliga i carlins).

SPLINDID CINEMA

AVUI, colossal programa sonor:
LA HIJA DEL DRAGON
 per Anna May Wong
 DIBUJOS SONORS
Señadores de Gloria
 en espanyol
 per Lia Torà i M. C. Torres

SALONS CINAES

TIVOLI
 4 tarda i 10 nit: "La vida privada de Enrique VIII", Charles Laughton. Comica, Noticiari i Revista.
CAPITOL
 4 tarda i 9:45 nit: "Simba", "Crepúsculo rojo" (producció Ufa), Rudolf Paster.
CATALUNYA
 4 tarda i 10 nit: "Bolche", Trista, Fugazot i Demare, Actualitats i Atracció.
KURSAAL
 4 tarda i 9:30 nit: "Viaje de ida", en espanyol. "Carrera triunfal", "Teodoro i Cia", Raimó.

PATHE PALACE
 Continua 4 tarda: "Prestigio", Ann Harding i Adolf Menjou. "Viaje de ida", en espanyol. "Yo y la emperatriz", Lillian Harvey. Noticiari i Revista.
EXCELSIOR
 4 tarda i 9:30 nit: "Gloria" (Amicament tardà), "Viaje de ida", en espanyol. "Yo y la emperatriz", Lillian Harvey.

MIRIA
 4 tarda i 9:30 nit: "Unidos vencemos" (Amicament tardà), "Alas terremoto", "Danton", en espanyol.
GRAN TEATRE CENTRAL
 Continua 4:45 tarda: "Mujeres que matan", Lew Ayres. "Alas Terremoto", "Danton", en espanyol.
MONUMENTAL
 Continua 4:45 tarda: "Un hombre de paja", Walter Huston. "Aviones y fieras", explicada en espanyol. "Raptus", Roger Treville. Comica.
ROYAL
 Continua 4:45 tarda: "Carrera triunfal", "Aviones y fieras", explicada en espanyol. "Raptus", Roger Treville. Comica.

BOHEMIA I PEDRO
 Continua 4:45 tarda: "Carrera triunfal", "El dinero maldito", "Infierno en vida", Noticiari.

BOHEMIA I PEDRO
 Continua 4:45 tarda: "Carrera triunfal", "El dinero maldito", "Infierno en vida", Noticiari.

BOHEMIA I PEDRO
 Continua 4:45 tarda: "Carrera triunfal", "El dinero maldito", "Infierno en vida", Noticiari.

BOHEMIA I PEDRO
 Continua 4:45 tarda: "Carrera triunfal", "El dinero maldito", "Infierno en vida", Noticiari.

BOHEMIA I PEDRO
 Continua 4:45 tarda: "Carrera triunfal", "El dinero maldito", "Infierno en vida", Noticiari.

BOHEMIA I PEDRO
 Continua 4:45 tarda: "Carrera triunfal", "El dinero maldito", "Infierno en vida", Noticiari.

BOHEMIA I PEDRO
 Continua 4:45 tarda: "Carrera triunfal", "El dinero maldito", "Infierno en vida", Noticiari.

BOHEMIA I PEDRO
 Continua 4:45 tarda: "Carrera triunfal", "El dinero maldito", "Infierno en vida", Noticiari.

BOHEMIA I PEDRO
 Continua 4:45 tarda: "Carrera triunfal", "El dinero maldito", "Infierno en vida", Noticiari.

BOHEMIA I PEDRO
 Continua 4:45 tarda: "Carrera triunfal", "El dinero maldito", "Infierno en vida", Noticiari.

BOHEMIA I PEDRO
 Continua 4:45 tarda: "Carrera triunfal", "El dinero maldito", "Infierno en vida", Noticiari.

BOHEMIA I PEDRO
 Continua 4:45 tarda: "Carrera triunfal", "El dinero maldito", "Infierno en vida", Noticiari.

BOHEMIA I PEDRO
 Continua 4:45 tarda: "Carrera triunfal", "El dinero maldito", "Infierno en vida", Noticiari.

BOHEMIA I PEDRO
 Continua 4:45 tarda: "Carrera triunfal", "El dinero maldito", "Infierno en vida", Noticiari.

BOHEMIA I PEDRO
 Continua 4:45 tarda: "Carrera triunfal", "El dinero maldito", "Infierno en vida", Noticiari.

BOHEMIA I PEDRO
 Continua 4:45 tarda: "Carrera triunfal", "El dinero maldito", "Infierno en vida", Noticiari.

BOHEMIA I PEDRO
 Continua 4:45 tarda: "Carrera triunfal", "El dinero maldito", "Infierno en vida", Noticiari.

BOHEMIA I PEDRO
 Continua 4:45 tarda: "Carrera triunfal", "El dinero maldito", "Infierno en vida", Noticiari.

BOHEMIA I PEDRO
 Continua 4:45 tarda: "Carrera triunfal", "El dinero maldito", "Infierno en vida", Noticiari.

BOHEMIA I PEDRO
 Continua 4:45 tarda: "Carrera triunfal", "El dinero maldito", "Infierno en vida", Noticiari.

BOHEMIA I PEDRO
 Continua 4:45 tarda: "Carrera triunfal", "El dinero maldito", "Infierno en vida", Noticiari.

BOHEMIA I PEDRO
 Continua 4:45 tarda: "Carrera triunfal", "El dinero maldito", "Infierno en vida", Noticiari.

BOHEMIA I PEDRO
 Continua 4:45 tarda: "Carrera triunfal", "El dinero maldito", "Infierno en vida", Noticiari.

BOHEMIA I PEDRO
 Continua 4:45 tarda: "Carrera triunfal", "El dinero maldito", "Infierno en vida", Noticiari.

BOHEMIA I PEDRO
 Continua 4:45 tarda: "Carrera triunfal", "El dinero maldito", "Infierno en vida", Noticiari.

BOHEMIA I PEDRO
 Continua 4:45 tarda: "Carrera triunfal", "El dinero maldito", "Infierno en vida", Noticiari.

BOHEMIA I PEDRO
 Continua 4:45 tarda: "Carrera triunfal", "El dinero maldito", "Infierno en vida", Noticiari.

BOHEMIA I PEDRO
 Continua 4:45 tarda: "Carrera triunfal", "El dinero maldito", "Infierno en vida", Noticiari.

BOHEMIA I PEDRO
 Continua 4:45 tarda: "Carrera triunfal", "El dinero maldito", "Infierno en vida", Noticiari.

BOHEMIA I PEDRO
 Continua 4:45 tarda: "Carrera triunfal", "El dinero maldito", "Infierno en vida", Noticiari.

BOHEMIA I PEDRO
 Continua 4:45 tarda: "Carrera triunfal", "El dinero maldito", "Infierno en vida", Noticiari.

FINANCES

MOVIMENT BORSARI

MERCAT LLIURE

La baixa que dominà en la reunió de Borsa celebrada el dilluns passat en el sector d'especulació tingue continuïtat en la d'ahir al Borsal, i fins als darrers moments el sosteniment no aparegué en els rotllons. A la tarda hom remarca més estabilitat en els canvis, encara que si alguna tendència destacada fou de lleugera feblesa. Com regularment succeeix, el rotlle carter fou el més mogut del mercat, i les cotitzacions fluctuaren continuament, la qual cosa no fou despreciable pels "doblistes", que aprofitaren aquesta avinentesa per intervenir activament en la contractació.

L'aspecte que ofereix actualment aquest sector és poc definit, i com ja diguérem en l'anterior comentari, ens trobem en uns moments d'irregularitat que fa possible qualsevol canvi d'orientació, sense poder preveure's una probable tendència.

Malgrat això, creiem que encara que es mantingui per alguns dies aquesta anormalitat, de no sorgir complicacions en la situació general, no arribaran els canvis a nivells molt perjudicials, i s'empendrà tot seguit una nova represa.

Tanca fixada pel Mercat Lliure de Valors en la reunió de Borsa:

Valors	Dia 9	Tanca	Alça o
		anterior	baixa
Nords	53'50	55'80	-2'30
Alacants	47'50	49'00	-1'50
Andalusos	16'00	16'50	-0'50
M. Rif	58'25	59'25	-1'00
Montserrat	61'75	63'50	-1'75
Explosius	142'25	143'75	-1'50
Colonial	30'25	30'35	-0'10
Felgueres	44'50	44'50	-
Aigües	165'50	166'25	-0'75
Ford	206'00	206'00	-
Petrolis	5'55	5'50	+0'05

La tanca anterior dels Montserrat és del dia 29 del mes de desembre passat.

BORSA AL COMPTAT

El sector de comptat ha baixat lleugerament el nivell de contractació assolit en jornades precedents. Pel que respecta als canvis, en general domina sosteniment, però si alguna tendència es manifesta, és més aviat de feixugor.

El rotlle d'Efectes Públics, no gaire animat en contractar, queda en general a canvis poc sostinguts, i es registren algunes pèrdues entorn d'un quart d'enter. Bons or, sèrie A, remunten a 210'25 (+1'75).

Obligacions Tresoreria Generalitat, després de cotitzar en aquesta jornada el canvi precedent, davallen a 100'00 (-0'25).

Els Ajuntaments no es veuen tan sollicitats com en jornades precedents, i redueixen visiblement el volum constatat en aquelles; malgrat això, els canvis no donen mostres de feixugor, i en general es mantenen posicions. Es de remarcar només la baixa dels Port Franc, 72'50 (-0'75); Sevilla, 75'00 (+1'00); emissió 1912 sèrie F, i Bons Reforma, que no s'havien operat des del desembre passat.

De les Diputacions fan negoci les 6 per 100, 89'25 (+2'00), i Provincials, 88'00 (-0'25).

Del grup de cèdules, les Hipotecari,

MERCAT LLIURE

molt ensopides, queden a canvis sostinguts, i així mateix les Crèdit Local, que es venen força sollicitades.

El sector carter, molt concorregut de públic, però el volum realitzat no estigué a la mateixa alçada, veient-se reduir la contractació realitzada en jornades precedents. Els canvis no donen mostres d'una tendència determinada, i hom aprecia bon nombre d'oscil·lacions fins a mig enter en alça i baixa. Modifiquen més les Valencianes, que reculen a 86'00 (-1'00). Metropolità, emissió 1922, cotitzen 77'00 (-3'00); 1925, 77'00 (-1'00); Tramvies emissió octubre, 79'50 (-2'00), i emissió 1930, 79'00 (-1'00).

El sector d'Obligacions d'electricitat, aigües i industrials no presenta cap particularitat remarcable; amb regular negoci es mantenen posicions precedents.

Les accions, poc operades, queden a nivells mantinguts. Es de notar només la baixa de les Cros, a 127'00 (-2'00), i la fermesa de les Telefòniques, de les

quals queden les preferents a 108'00 (+0'85), i ordinàries, 107'50 (+0'50).

BORSA DE PARIS

El mercat de París prossegueix poc disposat a recuperar els dies de normalitat. La contractació es mostra molt reservada, i pel que respecta a la tendència dominant, l'orientació no és gaire favorable.

El sector de rendes, després d'uns quants dies de feblesa, es refé lleugerament amb avanços que oscil·len entorn d'un quart d'enter.

Banc de França cotitza 110'00 (-2'00).

L'especulació, en canvi, registra una nova davallada, i queden alguns valors com segueix: Rio Tinto, 1585 (-13); Royal Dutch, 18050 (-150); Canal Suez, 19685 (-180); Kuhlmann, 615 (-1); Barçona Traction 5 i mig per 100, 736 (-1).

VALORS

Informació Compra-Venda

L. GOMIS Corredor de Canvi i L. GOMIS Corredor de Canvi i L. GOMIS Corredor de Canvi i

TITOLS D'UNA OBLIGACIÓ

Títols n.º

12301 al 12310 — 7201 al 7210

13211 al 13220 — 8111 al 8120

13401 al 13410 — 8301 al 8310

El pagament del capital de les Obligacions amortitzades s'efectuarà d'acord amb l'escriptura d'emissió, per tot el seu valor nominal de 500 pessetes cada una, prèvia deducció dels impostos procedents, i tindrà lloc en aquesta ciutat, a partir del primer de març proper, juntament amb el pagament del cupó de venciment en el dit dia, a les oficines de la Societat Anònima Arnús-Garí, Passeig de Gràcia, número 9, on es facilitaran les factures corresponents.

Barcelona, 30 de desembre de 1933.

El secretari del Consell d'Administració, O. Hurtado.

COMPANIA GENERAL D'ASFALT I PORTLAND "ASLAND"

El dia 16 del mes que som, a les deu del matí, tindrà lloc a les oficines d'aquesta Societat, Passeig de Gràcia, 43, principal, l'amortització per sorteig número 20, amb intervenció de Notari públic, de 340 obligacions 7 per 100, o sigui de les emeses per aquesta Societat el 6 de maig de 1920. Podran assistir al dit acte els senyors que acreditin posseir obligacions de la dita emissió.

Barcelona, 9 de gener de 1934. — El secretari general, E. Moliné i Brasedà.

TITOLS DE CINCO OBLIGACIONS

Títol n.º

6271 al 6275 — 6055

6276 al 6280 — 6056

6281 al 6285 — 6057

6286 al 6290 — 6058

6291 al 6295 — 6059

6296 al 6300 — 6060

6301 al 6305 — 6061

6306 al 6310 — 6062

6311 al 6315 — 6063

6316 al 6320 — 6064

6321 al 6325 — 6065

6326 al 6330 — 6066

6331 al 6335 — 6067

6336 al 6340 — 6068

6341 al 6345 — 6069

6346 al 6350 — 6070

6351 al 6355 — 6071

6356 al 6360 — 6072

6361 al 6365 — 6073

6366 al 6370 — 6074

6371 al 6375 — 6075

6376 al 6380 — 6076

6381 al 6385 — 6077

6386 al 6390 — 6078

6391 al 6395 — 6079

6396 al 6400 — 6080

6401 al 6405 — 6081

6406 al 6410 — 6082

6411 al 6415 — 6083

6416 al 6420 — 6084

6421 al 6425 — 6085

6426 al 6430 — 6086

6431 al 6435 — 6087

6436 al 6440 — 6088

6441 al 6445 — 6089

6446 al 6450 — 6090

6451 al 6455 — 6091

6456 al 6460 — 6092

6461 al 6465 — 6093

6466 al 6470 — 6094

6471 al 6475 — 6095

6476 al 6480 — 6096

6481 al 6485 — 6097

6486 al 6490 — 6098

6491 al 6495 — 6099

6496 al 6500 — 6100

6501 al 6505 — 6101

6506 al 6510 — 6102

6511 al 6515 — 6103

6516 al 6520 — 6104

6521 al 6525 — 6105

6526 al 6530 — 6106

6531 al 6535 — 6107

6536 al 6540 — 6108

6541 al 6545 — 6109

6546 al 6550 — 6110

VALORS

Informació Compra-Venda

L. GOMIS Corredor de Canvi i L. GOMIS Corredor de Canvi i L. GOMIS Corredor de Canvi i

TITOLS D'UNA OBLIGACIÓ

Títols n.º

12301 al 12310 — 7201 al 7210

13211 al 13220 — 8111 al 8120

13401 al 13410 — 8301 al 8310

El pagament del capital de les Obligacions amortitzades s'efectuarà d'acord amb l'escriptura d'emissió, per tot el seu valor nominal de 500 pessetes cada una, prèvia deducció dels impostos procedents, i tindrà lloc en aquesta ciutat, a partir del primer de març proper, juntament amb el pagament del cupó de venciment en el dit dia, a les oficines de la Societat Anònima Arnús-Garí, Passeig de Gràcia, número 9, on es facilitaran les factures corresponents.

Barcelona, 30 de desembre de 1933.

El secretari del Consell d'Administració, O. Hurtado.

COMPANIA GENERAL D'ASFALT I PORTLAND "ASLAND"

El dia 16 del mes que som, a les deu del matí, tindrà lloc a les oficines d'aquesta Societat, Passeig de Gràcia, 43, principal, l'amortització per sorteig número 20, amb intervenció de Notari públic, de 340 obligacions 7 per 100, o sigui de les emeses per aquesta Societat el 6 de maig de 1920. Podran assistir al dit acte els senyors que acreditin posseir obligacions de la dita emissió.

Barcelona, 9 de gener de 1934. — El secretari general, E. Moliné i Brasedà.

TITOLS DE CINCO OBLIGACIONS

Títol n.º

6271 al 6275 — 6055

6276 al 6280 — 6056

6281 al 6285 — 6057

6286 al 6290 — 6058

6291 al 6295 — 6059

6296 al 6300 — 6060

6301 al 6305 — 6061

6306 al 6310 — 6062

6311 al 6315 — 6063

6316 al 6320 — 6064

6321 al 6325 — 6065

6326 al 6330 — 6066

6331 al 6335 — 6067

6336 al 6340 — 6068

6341 al 6345 — 6069

6346 al 6350 — 6070

6351 al 6355 — 6071

6356 al 6360 —